

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 8. kesäkuuta 2022
(OR. en)**

**2020/0329 (COD)
LEX 2165**

**PE-CONS 37/1/21
REV 1**

**CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
MERENKULKIJOIDEN VÄHIMMÄISKOULUTUKSESTA (KODIFIKAATIO)**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2022/...**

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2022,

**merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta
(kodifikaatio)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 123, 9.4.2021, s. 80.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. huhtikuuta 2022 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. toukokuuta 2022.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/106/EY¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Jotta meriturvallisuus ja meren pilaantumisen estäminen säilyisivät korkeatasoisina ja paranisivat, on olennaisen tärkeää ylläpitää ja mahdollisesti parantaa merenkulkijoiden tietojen ja taitojen tasoa unionissa kehittämällä merenkulkualan koulutusta ja pätevuysasiakirjojen myöntämistä kansainvälisten sääntöjen ja teknologian kehittymisen mukaisesti sekä toteuttaa lisätoimia eurooppalaisen merenkulkualan osaamisohjan laajentamiseksi.
- (3) Merenkulkijoiden koulutusta ja pätevuysasiakirjojen myöntämistä säännellään kansainvälisellä tasolla Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisellä merenkulkijoiden koulutusta, pätevuyskirjoja ja vahdinpitoa koskevalla vuoden 1978 yleissopimuksella, jäljempänä 'STCW-yleissopimus', jota tarkistettiin merkittävästi Manilassa vuonna 2010 pidetyssä STCW-yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden konferenssissa (jäljempänä 'Manilan konferenssissa sovitut muutokset'). STCW-yleissopimukseen tehtiin vuosina 2015 ja 2016 lisää muutoksia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/106/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33).

² Katso liitteessä IV oleva A osa.

- (4) STCW-yleissopimus on sisällytetty osaksi unionin oikeutta tällä direktiivillä. Kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet STCW-yleissopimuksen ja näin ollen niiden kansainväliset sitoumukset voidaan panna yhdenmukaisesti täytäntöön yhdenmukaistamalla merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevat unionin säännöt STCW-yleissopimuksen kanssa.
- (5) Unionin meriliikennesektorilla on korkeatasoinen merenkulkualan asiantuntemus, mikä on yksi sen kilpailukyvyyn tukipilareista. Merenkulkijoiden koulutuksen laadulla on merkitystä tämän sektorin kilpailukyvyille ja pyrittäessä houkuttelemaan unionin kansalaisia ja erityisesti nuoria merenkulkualan ammatteihin.
- (6) Jäsenvaltiot saavat asettaa STCW-yleissopimukseen ja tähän direktiiviin sisältyviä vähimmäisstandardeja tiukempia standardeja.
- (7) Tämän direktiivin liitteenä olevia STCW-yleissopimuksen sääntöjä olisi täydennettävä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan koodin (STCW-koodin) A osan velvoittavilla määräyksillä. STCW-koodin B osa sisältää suositeltuja ohjeita, joiden tarkoituksena on avustaa STCW-yleissopimuksen osapuolia sekä yleissopimukseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja toteuttamisesta vastaavia tahoja STCW-yleissopimuksen saattamiseksi täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan yhtenäisellä tavalla.

- (8) Yksi yhteisen liikennepolitiikan tavoitteista meriliikenteen alalla on helpottaa merenkulkijoiden liikkuvuutta unionissa. Tällainen liikkuvuus auttaa muun muassa tekemään unionin meriliikenteestä houkuttelevan tuleville sukupolville; näin vältetään tilanne, jossa EU:n merenkulkuklusterissa on pulaa pätevistä henkilöstöstä, jolla on oikeassa suhteessa osaamista ja pätevyyttä. Jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäinen tunnustaminen on olennaista merenkulkijoiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi. Ottaen huomioon oikeus hyvään hallintoon, jäsenvaltioiden päätösten, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden merenkulkijoille kansallisten pätevyyskirjojen myöntämistä varten myöntämien pätevyystodistusten hyväksymistä, olisi perustuttava asianomaisen merenkulkijan todennettavissa oleviin perusteisiin.
- (9) Merenkulkijoiden koulutuksen olisi katettava asianmukainen teoreettinen ja käytännön koulutus sen varmistamiseksi, että merenkulkijat kykenevät täyttämään turvatoimivaatimukset ja turvallisuusmääräykset ja toimimaan vaara- ja hätätilanteissa.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava ja pantava täytäntöön erityisiä toimenpiteitä, joilla ehkäistään pätevyyskirjoihin ja pätevyystodistuksiin liittyvät petolliset menettelytavat ja rangaistaan niistä, sekä jatkettava IMO:ssa pyrkimyksiään saada aikaan tiukat ja täytäntöönpanokelpoiset sopimukset tällaisten menettelytapojen torjumiseksi koko maailmassa.

- (11) Laaturjärjestelmiä ja laadunvarmistusjärjestelmiä olisi kehitettävä ja ne olisi pantava täytäntöön ottaen tarvittaessa huomioon 18 päivänä kesäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus¹ ja jäsenvaltioiden toteuttamat asiaa koskevat toimenpiteet.
- (12) Meriturvallisuuden parantamiseksi ja meren pilaantumisen ehkäisemiseksi vahtihenkilöstön STCW-yleissopimuksen mukaiset vähimmäislepoajat olisi sisällytettävä tähän direktiiviin. Kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta neuvoston direktiivin 1999/63/EY² säännösten soveltamista.
- (13) Eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet ovat sopineet merenkulkijoihin sovellettavista vähimmäislepoajoista ja tuon sopimuksen täytäntöön panemiseksi on annettu direktiivi 1999/63/EY. Kyseisellä direktiivillä annetaan myös mahdollisuus hyväksyä poikkeuksia merenkulkijoiden vähimmäislepoaikoihin. Mahdollisuutta hyväksyä poikkeuksia olisi kuitenkin rajoitettava poikkeusten enimmäiskeston, esiintymistiheyden ja laajuuden osalta. Manilan konferenssissa sovitulla muutoksilla pyrittiin muun muassa väsymyksen ehkäisemiseksi asettamaan objektiivisia rajoituksia poikkeuksille, joita sovelletaan vahtihenkilöstön ja niiden merenkulkijoiden vähimmäislepoaikoihin, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, turvatoimet ja ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen. Sen vuoksi tässä direktiivissä olisi otettava huomioon Manilan konferenssissa sovitut muutokset siten, että varmistetaan yhdenmukaisuus direktiivin 1999/63/EY kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta (EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1).

² Neuvoston direktiivi 1999/63/EY, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta (EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33).

- (14) Meriturvallisuuden lisäämiseksi sekä ihmishenkien menetysten ja meren pilaantumisen estämiseksi olisi varmistettava unionin vesillä liikennöivien alusten laivaväen keskinäinen viestintä.
- (15) Matkustaja-aluksilla henkilökunnan, jonka tehtävänä on auttaa matkustajia hätätilanteessa, olisi kyettävä kommunikoimaan matkustajien kanssa.
- (16) Haitallisia tai saastuttavia tuotteita kuljettavilla säiliöaluksilla työskentelevän laivaväen olisi kyettävä toimimaan tehokkaasti onnettomuuksien estämiseksi ja hätätilanteista selviämiseksi. On ensisijaisen tärkeää laatia päällikön, päällystön ja miehistön välille asianmukainen tämän direktiivin vaatimukset täyttävä viestintäyhteys.
- (17) On erityisen tärkeää varmistaa, että unionin aluksilla palvelevilla merenkulkijoilla, joilla on kolmansien maiden myöntämät pätevyysasiakirjat, on STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen pätevyys. Tässä direktiivissä olisi säädettävä menettelyistä ja yhteisistä perusteista, joilla jäsenvaltiot voivat tunnustaa kolmansien maiden myöntämät merenkulkijoiden pätevyysasiakirjat STCW-yleissopimuksessa sovittujen koulutus- ja pätevyysasiakirjavaatimusten perusteella.

- (18) Meriturvallisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vaaditun koulutustason osoittavat pätevyystodistukset ainoastaan, jos ne ovat sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten myöntämiä tai sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten puolesta myönnettyjä, joiden IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut osoittaneen, että ne ovat noudattaneet ja noudattavat edelleen täysimääräisesti kyseisessä yleissopimuksessa asetettuja vaatimuksia. Meriturvallisuuskomitean käsittelyn ajaksi tarvitaan menettely pätevyyskirjojen alustavaksi tunnustamiseksi.
- (19) Tähän direktiiviin sisältyy keskitetty järjestelmä kolmansien maiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamiseksi. Jotta saatavilla olevia henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja voitaisiin käyttää tehokkaasti, kolmansien maiden tunnustamismenettelyn olisi perustuttava analyysiin tällaisen tunnustamisen tarpeesta, mukaan lukien ilmoitus niiden asianomaisesta kolmannesta maasta peräisin olevien päälliköiden, päällystöön kuuluvien ja radioaseman käyttäjien arvioidusta lukumäärästä, jotka todennäköisesti työskentelevät jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtivilla aluksilla. Kyseinen analyysi olisi toimitettava meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitean) tarkasteltavaksi.
- (20) Jotta varmistetaan kaikkien merenkulkijoiden oikeus ihmisarvoiseen työhön ja jotta rajoitetaan kilpailuvääristymiä sisämarkkinoilla, kolmansien maiden tunnustamisessa olisi vastaisuudessa otettava huomioon, ovatko kyseiset kolmannet maat ratifioineet vuoden 2006 merityösopimuksen.

- (21) Jotta voidaan varmistaa keskitetyn kolmansien maiden merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamisjärjestelmän tehokkuus, niitä kolmansia maita, joista tulee vain vähän merenkulkijoita jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiville aluksille, olisi arvioitava uudelleen kymmenen vuoden välein. Tällaisten kolmansien maiden järjestelmien harvaan uudelleenarviointiin olisi yhdisteltävä ensisijaisuusperusteita, joissa otetaan huomioon turvallisuusnäkökohdat ja joilla tasapainotetaan tehostamistarve ja toimiva suoja mekanismi siltä varalta, että merenkulkijoiden koulutuksen laatu huononee asiaankuuluvissa kolmansissa maissa.
- (22) Merenkulkualan oppilaitoksia, koulutusohjelmia ja kursseja olisi tarvittaessa tarkastettava. Tämän vuoksi olisi vahvistettava perusteet tällaisten tarkastusten suorittamiselle.
- (23) Euroopan meriturvallisuusviraston, joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002¹, olisi avustettava komissiota sen valvoessa, että jäsenvaltiot noudattavat tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

- (24) Tietoja merenkulkijoista, jotka on otettu palvelukseen kolmansista maista, on jo saatavilla unionin tasolla, koska jäsenvaltiot asettavat saataville kansallisiin rekistereihin tallennetut asiaankuuluvat tiedot myönnettyistä pätevyysasiakirjoista ja kelpoisuustodistuksista. Kyseisiä tietoja olisi käytettävä tilasto- ja päätöksentekotarkoituksiin, erityisesti keskitetyn kolmansien maiden merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamisjärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi. Jäsenvaltioiden ilmoittamien tietojen perusteella niiden kolmansien maiden tunnustamista, joista ei ole tullut merenkulkijoita jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiville aluksille vähintään kahdeksaan vuoteen, olisi tarkasteltava uudelleen. Uudelleentarkasteluprosessin olisi katettava mahdollisuus säilyttää asiaankuuluvan kolmannen maan tunnustaminen tai peruuttaa se. Lisäksi jäsenvaltioiden ilmoittamia tietoja olisi käytettävä tunnustettujen kolmansien maiden uudelleenarvioinnin priorisoimiseen.
- (25) Jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina vahvistettava turvallisuutta ja edistettävä pilaantumisen ehkäisemistä unionin vesillä tarkastamalla ensisijaisesti kolmannen maan, joka ei ole ratifoinut STCW-yleissopimusta, lipun alla purjehtivat alukset. Näin satamaviranomaiset valvovat, että kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua.

(26) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY¹ vahvistettuja ammattipätevyiden tunnustamista koskevia säännöksiä ei sovellettu direktiivin 2008/106/EY mukaiseen merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen tunnustamiseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/45/EY² säännellään jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäistä tunnustamista. Direktiivissä 2005/45/EY tarkoitettujen merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen määritelmät kuitenkin vanhentuivat STCW-yleissopimukseen vuonna 2010 tehtyjen muutosten seurauksena. Siksi jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäisen tunnustamisen järjestelmää olisi säänneltävä, jotta voidaan ottaa huomioon kansainväliset muutokset. Lisäksi keskinäisen tunnustamisen järjestelmään olisi sisällytettävä jäsenvaltioissa myönnetty merenkulkijoiden lääketieteelliset kelpoisuustodistukset. Jotta voidaan välttää monitulkintaisuus ja epä johdonmukaisuus direktiivin 2005/45/EY ja tämän direktiivin välillä, merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäistä tunnustamista olisi säänneltävä ainoastaan tällä direktiivillä. Jäsenvaltioiden hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi lisäksi otettava käyttöön sähköinen järjestelmä merenkulkijoiden pätevyyden esittämiseksi, kun STCW-yleissopimuksen asiaankuuluvat muutokset on hyväksytty.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyiden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/45/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja direktiivin 2001/25/EY muuttamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 160).

- (27) Digitalisointi on olennainen osa tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevaa teknistä kehitystä, jolla tavoitellaan kustannussäästöjä ja henkilöresurssien tehokasta hyödyntämistä. Komission olisi harkittava toimenpiteitä tehostaakseen satamavaltioiden suorittamaa valvontaa, muun muassa arvioimalla merenkulkijoiden pätevyysasiakirjoja koskevan keskustietokannan perustamisen ja hallinnoinnin toteutettavuutta ja tästä saatavaa lisäarvoa; tämä tietokanta liitettäisiin yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/16/EY¹ 24 artiklassa tarkoitetun tarkastustietokannan kanssa, ja kaikki jäsenvaltiot olisivat siihen yhteydessä. Kyseisen keskustietokannan olisi sisällettävä kaikki tämän direktiivin liitteessä III vahvistetut tiedot pätevyyskirjoista ja pätevyystodistusten tunnustamista todistavista kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty STCW-yleissopimuksen sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti.
- (28) Komission olisi käynnistettävä vuoropuhelu työmarkkinaosapuolten ja jäsenvaltioiden kanssa kehittääkseen kansainvälisesti hyväksytyt merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksen lisäksi merenkulkualan koulutusaloitteita, jotka jäsenvaltiot voisivat vastavuoroisesti tunnustaa eurooppalaisina merenkulkualan osaamistodistuksina. Kyseisten aloitteiden olisi perustuttava käynnissä olevista pilottihankkeista saatuihin suosituksiin ja alakohtaista osaamisyhteistyötä koskevassa komission suunnitelmassa vahvistettuihin strategioihin, ja niitä olisi kehitettävä näiden suositusten ja strategioiden mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

(29) Jotta voidaan ottaa huomioon kansainvälisellä tasolla tapahtunut kehitys ja varmistaa, että unionin sääntöjä mukautetaan sen mukaiseksi ajoissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, kun on kyse STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännösten A osan muutosten sisällyttämisestä osaksi lainsäädäntöä päivittämällä teknisiä vaatimuksia, jotka koskevat merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä, ja yhdenmukaistamalla kaikki tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat merenkulkijoiden digitaalisia pätevyysasiakirjoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (30) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin kolmansien maiden tunnustamista koskevien säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, myös niiden merenkulkijoita koskevien tilastotietojen osalta, joita jäsenvaltiot toimittavat komissiolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli unionin sääntöjen yhdenmukaistamista merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevien kansainvälisiin sääntöihin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (32) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IV olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

1 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin merenkulkijoihin, jotka palvelevat jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla merialuksilla, lukuun ottamatta
 - a) sotalaivoja, laivaston apualuksia tai muita jäsenvaltion omistamia tai käyttämiä ja yksinomaan valtiollisiin, ei-kaupallisiin tarkoituksiin varattuja aluksia;
 - b) kalastusaluksia;
 - c) huvialuksia, joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin;
 - d) rakenteeltaan yksinkertaisia puisia aluksia.
2. Jäljempänä olevaa 6 artiklaa sovelletaan merenkulkijoihin, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä todistus, heidän kansallisuudestaan riippumatta.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'päälliköllä' henkilöä, jolla on aluksen päällikkyys;

- 2) 'päällystöllä' päällikön lisäksi muita päällystötehtäviä hoitavia, jotka kansallisten lakien tai määräysten tai sellaisten puuttuessa järjestöjen välisten sopimusten tai tavan nojalla ovat siinä asemassa;
- 3) 'perämiehellä' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan II luvun mukainen pätevyys;
- 4) 'yliperämiehellä' päälliköstä arvossa seuraavaa päällystön jäsentä, jolle aluksen päällikkyys siirtyy päällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään;
- 5) 'konemestarilla' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan III luvun mukainen pätevyys;
- 6) 'konepäälliköllä' ylintä konemestaria, joka on vastuussa aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta;
- 7) 'ensimmäisellä konemestarilla' konepäälliköstä arvossa seuraavaa konemestaria, jolla on vastuu aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta konepäällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään;
- 8) 'apulaiskonemestarilla' henkilöä, joka on opiskelemassa konemestariksi ja on kansallisen säännöksen nojalla siinä asemassa;

- 9) 'radioasemanhoitajalla' henkilöä, jolla on toimivaltaisten viranomaisten radio-ohjesäännön määräysten mukaisesti myöntämä tai tunnustama asianmukainen pätevyyskirja;
- 10) 'miehistöllä' muita aluksen henkilöstöön kuuluvia kuin päällikköä tai päällystää;
- 11) 'merialuksella' muita aluksia kuin niitä, joita käytetään yksinomaan sisämaan vesistöissä tai suojuetuilla vesillä tai niiden välittömässä läheisyydessä tai alueilla, joilla sovelletaan satamasääntöjä;
- 12) 'jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella' jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityä alusta, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Aluksen, jota ei näin voi määrittellä, katsotaan purjehtivan kolmannen maan lipun alla;
- 13) 'rannikkoliikenteellä' kulkua jäsenvaltion rannikon läheisyydessä kyseisen jäsenvaltion määrittelemällä tavalla;
- 14) 'koneteholla' tehoa, joka on mitattu kilowateissa aluksen koko käyttökoneiston ollessa jatkuvasti täydellä teholla ja joka on ilmoitettu aluksen rekisteritodistuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa;
- 15) 'öljysäiliöaluksella' alusta, joka on suunniteltu ja rakennettu ja jota käytetään öljyn ja öljytuotteiden kuljettamiseen irtolastina;

- 16) 'kemikaalisäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kemikaalien kuljettamista irtolastina koskevan säännösten 17 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 17) 'kaasusäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten kaasujen tai muiden aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kaasuja kuljettavia aluksia koskevan säännösten 19 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 18) 'radio-ohjesäännöllä' kansainväliseen teleliikenneyleissopimukseen, sellaisena kuin se on muutettuna, liitettyjä tai liitetyiksi katsottuja radio-ohjesääntöjä;
- 19) 'matkustaja-aluksella' alusta siten kuin se on määritelty Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdystä kansainvälisessä yleissopimuksessa (SOLAS 74), sellaisena kuin se on muutettuna;
- 20) 'kalastusaluksella' kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin käytettävää alusta;
- 21) 'STCW-yleissopimuksella' merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, vuodelta 1978 olevaa IMO:n kansainvälistä yleissopimusta niiltä osin kuin se on sovellettavissa tässä direktiivissä käsiteltäviin kysymyksiin ottaen huomioon yleissopimuksen VII artiklassa ja I/15 säännössä olevat siirtymämääräykset ja mukaan lukien tarvittaessa STCW-koodin soveltuvat määräykset, sellaisena kuin ne kulloinkin ovat voimassa;

- 22) 'radiotehtäviin' kuuluvat soveltuvien osin vahdinpito, tekninen huolto ja korjaukset radio-ohjesäännön, SOLAS 74 -yleissopimuksen ja, kunkin jäsenvaltion harkinnan mukaan, soveltuvien IMO:n asianomaisten suositusten mukaisesti, sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa;
- 23) 'ro-ro-matkustaja-aluksella' matkustaja-alusta, jossa on ro-ro-lastitiloja ja erityistiloja, siten kuin se on määritelty SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 24) 'STCW-säännöstöllä' merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, vuonna 1995 pidetyn STCW-yleissopimuksen osapuolten konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksyttyä säännöstöä, sellaisena kuin se on päivitettyä;
- 25) 'tehtävillä' aluksen toimintaan, ihmishengen turvaamiseen merellä tai meriympäristön suojelemiseen liittyviä työtehtäviä, velvollisuuksia ja vastuuta, sellaisina kuin ne eritellään STCW-koodissa;
- 26) 'laivanisännällä' aluksen omistajaa tai mitä tahansa muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten hoitoyhtiötä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, joka on ottanut varustamolta vastuun aluksen käytöstä ja joka näin tehdessään on sitoutunut vastaamaan kaikista velvollisuuksista ja vastuista, jotka tämä direktiivi asettaa yhtiölle;
- 27) 'meripalvelulla' pätevyyskirjan, pätevyystodistuksen tai muun pätevyysvaatimuksen myöntämisen tai uudistamisen kannalta olennaista palvelua aluksella;

- 28) 'hyväksytyllä' jäsenvaltion tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksymää;
- 29) 'kolmannella maalla' maata, joka ei ole jäsenvaltio;
- 30) 'kuukaudella' kalenterikuukautta tai kuukautta lyhyempiä 30 päivän jaksoja;
- 31) 'GMDSS-radioaseman käyttäjällä' henkilöä, jolla on liitteessä I olevan IV luvun mukainen pätevyys;
- 32) 'ISPS-säännöstöllä' SOLAS 74 sopimushallitusten konferenssin päätöslauselmalla 2 joulukuun 12 päivänä vuonna 2002 hyväksyttyä alusten ja satamien kansainvälistä turvasäännöstöä (International Ship and Port Facility Security), sellaisena kuin se on päivitettyinä;
- 33) 'aluksen turvapäälliköllä' aluksella olevaa aluksen päällikön alaisuudessa toimivaa henkilöä, jonka yhtiö on nimennyt vastaamaan aluksen turvatoimista, mukaan luettuina aluksen turvasuunnitelman toteuttaminen ja pitäminen ajan tasalla sekä yhteydenpito yhtiön turvapäällikköön ja satamien turvapäälliköihin;
- 34) 'turvatoimilla' kaikkia aluksella suoritettavia turvallisuuteen liittyviä tehtäviä ja toimia, siten kuin ne on määritelty SOLAS 74:n, sellaisena kuin se on muutettuna, XI-2 luvussa ja ISPS-säännöstössä;

- 35) 'pätevyyskirjalla' päälliköille, päällystölle ja GMDSS-radioaseman käyttäjille liitteessä I olevan II, III, IV, V tai VII luvun mukaisesti myönnettyä ja merkinnöin varustettua pätevyysasiakirjaa, joka oikeuttaa sen laillisen haltijan palvelemaan siinä toimessa ja suorittamaan niitä tehtäviä, jotka kuuluvat pätevyyskirjassa määriteltyyn vastuualueeseen;
- 36) 'pätevyystodistuksella' sellaista merenkulkijalle myönnettyä muuta pätevyysasiakirjaa kuin pätevyyskirjaa, joka osoittaa, että tässä direktiivissä säädetyt asiaa koskevat koulutus-, pätevyys- tai meripalveluvaatimukset täyttyvät;
- 37) 'asiakirjatodisteilla' muita asiakirjoja kuin pätevyyskirjoja tai pätevyystodistuksia, joilla vahvistetaan, että tämän direktiivin asiaa koskevat vaatimukset täyttyvät;
- 38) 'sähkömestarilla' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan III luvun mukainen pätevyys;
- 39) 'matruusilla' miehistön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan II luvun mukainen pätevyys;
- 40) 'konemiehellä' miehistön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan III luvun mukainen pätevyys;
- 41) 'sähkämiehellä' miehistön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan III luvun mukainen pätevyys;

- 42) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa merenkulkija hakee hyväksymistä tai tunnustamista pätevyyskirjoilleen, pätevyystodistuksilleen tai asiakirjatodisteille;
- 43) 'IGF-säännöstöllä' kaasuja ja muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaa kansainvälistä turvallisuussäännöstöä, sellaisena kuin se on määriteltynä SOLAS 74 -yleissopimuksen säännössä II-1/2.29;
- 44) 'polaarisäännöstöllä' polaarisisä vesialueilla liikennöiviin aluksiin sovellettavaa kansainvälistä säännöstöä, sellaisena kuin se on määriteltynä SOLAS 74 -yleissopimuksen säännössä XIV/1.1;
- 45) 'polaarisilla vesialueilla' arktisia vesiä ja/tai Etelämantereen alueen vesiä, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä SOLAS 74 -yleissopimuksen säännöissä XIV/1.2, XIV/1.3 ja XIV/1.4.

3 artikla

Koulutus ja pätevyystodistusten myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 artiklassa tarkoitettulla aluksella työskentelevät merenkulkijat saavat vähintään tämän direktiivin liitteessä I olevat STCW-yleissopimuksen vaatimukset täyttävän koulutuksen ja että heillä on 2 artiklan 35 ja 36 alakohdassa määritelty pätevyysasiakirja tai pätevyystodistus ja/tai 2 artiklan 37 alakohdassa määritelty asiakirjatodiste.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne laivaväkeen kuuluvat, joilta edellytetään SOLAS 74 -yleissopimuksen III luvun 10.4 säännön määräysten mukaista pätevyystodistusta, saavat tämän direktiivin säännösten mukaisen koulutuksen ja pätevyysasiakirjan.

4 artikla

Pätevyyskirjat, pätevyystodistukset ja kelpoisuustodistukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevyyskirjat ja pätevyystodistukset myönnetään ainoastaan sellaisille hakijoille, jotka täyttävät tämän artiklan vaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on varustettava päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien pätevyyskirjat kelpoisuustodistuksella tässä artiklassa säädetyn mukaisesti.
3. Pätevyyskirjat ja pätevyystodistukset on myönnettävä STCW-yleissopimuksen liitteen säännössä I/2 olevan 3 kohdan mukaisesti.
4. Pätevyyskirjoja saavat myöntää ainoastaan jäsenvaltiot ja vasta sen jälkeen, kun kaikkien tarvittavien asiakirjatodisteiden oikeellisuus ja voimassaolo on tarkastettu, ja ne on myönnettävä tämän artiklan mukaisesti.

5. Radioasemanhoitajien osalta jäsenvaltiot voivat:
- a) sisällyttää asiaa koskevissa säännöissä vaaditut lisätiedot siihen tutkintoon, joka järjestetään radio-ohjesäännön mukaisen pätevyyskirjan myöntämiseksi; tai
 - b) myöntää erillisen pätevyyskirjan, joka osoittaa, että sen haltijalla on soveltuvien sääntöjen edellyttämät lisätiedot.
6. Jäsenvaltion harkinnan mukaan kelpoisuustodistus voidaan sisällyttää STCW-koodin A-I/2 osaston mukaisesti myönnettyihin pätevyyskirjoihin. Jos ne näin ollen sisällytetään, on käytettävä A-I/2 osaston 1 kappaleessa esitettyä muotoa. Jos ne myönnetään muulla tavoin, merkintöihin on sovellettava STCW-koodin kyseisen osaston 2 kappaleen mukaista muotoa. Kelpoisuustodistukset on myönnettävä STCW-yleissopimuksen VI artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kelpoisuustodistus, joka koskee pätevyyskirjan ja pätevyystodistuksen myöntämistä alusten päälliköille ja päällystölle liitteessä I olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti, voidaan myöntää vain, jos kaikki STCW-yleissopimuksen ja tämän direktiivin edellytykset on täytetty.

7. Jäsenvaltion, joka tunnustaa pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen, joka on myönnetty päälliköille ja päällystölle STCW-yleissopimuksen liitteessä olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti tämän direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa säädettyssä menettelyssä, saa varustaa kyseisen pätevyysasiakirjan kelpoisuustodistuksella sen tunnustamisesta vasta sen jälkeen, kun pätevyysasiakirjan oikeellisuus ja voimassaolo on varmistettu. Merkintä tehdään STCW-säännösten A-I/2 säännön 3 kohdan mukaisessa muodossa.
8. Edellä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut kelpoisuustodistukset
- a) voidaan myöntää erillisinä asiakirjoina;
 - b) saa myöntää ainoastaan jäsenvaltio;
 - c) numeroidaan omalla yksilöllisellä numerolla, mutta pätevyyskirjan myöntämistä koskevalle kelpoisuustodistukselle voidaan antaa sama numero kuin kyseiselle pätevyyskirjalle edellyttäen, että kyseistä numeroa ei ole vielä käytetty;
 - d) lakkaavat olemasta voimassa heti, kun alusten päälliköille ja päällystölle STCW-yleissopimuksen liitteessä olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti myönnetyn kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyystodistuksen voimassaoloaika päättyy tai kun pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen myöntänyt jäsenvaltio tai kolmas maa peruuttaa pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen, lakkauttaa sen määräajaksi tai mitätöi sen, ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kuluttua myöntämispäivästä.

9. Toimi, jossa pätevyysasiakirjan haltijalla on oikeus palvella, yksilöidään kelpoisuustodistuksessa samassa muodossa kuin jäsenvaltiossa sovellettavissa turvallista miehitystä koskevissa vaatimuksissa.
10. Jäsenvaltiot voivat käyttää STCW-koodin A-I/2 osaston muodosta poikkeavaa muotoa, jos noudatetaan vähimmäisvaatimusta, jonka mukaan vaaditut tiedot annetaan roomalaisin kirjaimin ja arabialaisin numeroin, ottaen huomion A-I/2 osaston nojalla sallitut muunnelmat.
11. ollei 20 artiklan 7 kohdan säännöksistä muuta johdu, kaikkien tässä direktiivissä edellytettyjen pätevyysasiakirjojen on oltava alkuperäisessä muodossaan saatavilla aluksella, jolla niiden haltijat työskentelevät, paperiversiona tai digitaalisessa muodossa, ja niiden oikeellisuus ja voimassaolo on voitava todentaa tämän artiklan 13 kohdan b alakohdassa säädetyllä menettelyllä.
12. Pätevyysasiakirjan hakijan on esitettävä riittävä näyttö
 - a) henkilöllisyydestään;
 - b) kyseiseen pätevyyskirjaan tai pätevyystodistukseen vaadittavan, liitteessä I olevissa säännöissä asetetun ikärajan täyttymisestä;
 - c) STCW-säännösten A-I/9 säännössä määriteltyjen terveydentilavaatimusten täyttymisestä;

- d) sellaisen meripalvelun ja siihen liittyvän pakollisen koulutuksen suorittamisesta, jota liitteen I säännöissä edellytetään sen pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen osalta, jota haetaan;
- e) liitteen I sääntöjen mukaisten pätevyysvaatimusten täyttämistä niiden toimien, tehtävien ja suoritustasojen osalta, jotka pätevyyskirjan kelpoisuustodistuksessa on määrää määrätellä.

Tätä kohtaa ei sovelleta STCW-yleissopimuksen säännön I/10 mukaiseen kelpoisuustodistusten tunnustamiseen.

13. Jäsenvaltioiden on sitouduttava

- a) ylläpitämään yhtä tai useampaa rekisteriä kaikista alusten päälliköiden ja päällystön sekä tarvittaessa myös miehistön jäsenten pätevyyskirjoista ja pätevyystodistuksista ja kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on uusittu, lakkautettu määräajaksi, mitätöity tai ilmoitettu kadonneeksi tai tuhoutuneeksi, sekä myönnettyistä erivapauksista;

b) antamaan tietoja pätevyyskirjojen, kelpoisuustodistusten ja erivapauksien tilasta toisille jäsenvaltioille tai muille STCW-yleissopimuksen sopimuspuolille sekä yhtiöille, jotka pyytävät tarkistamaan sellaisen alusten päälliköille ja päällystölle liitteessä I olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti myönnetyn pätevyyskirjan ja/tai -todistuksen oikeellisuuden ja voimassaolon, jonka merenkulkija on esittänyt niille pyytäessään sen tunnustamista STCW-yleissopimuksen säännön I/10 mukaisesti tai hakiessaan alukselta työtä.

14. Kun merenkulkijoiden digitaalisia pätevyysasiakirjoja koskevat STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan muutokset tulevat voimaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 30 artiklan mukaisesti tämän direktiivin muuttamiseksi yhdenmukaistamalla kaikki sen asiaa koskevat säännökset STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännöstön A osan kyseisten muutosten kanssa merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen ja kelpoisuustodistusten digitalisoimiseksi.

5 artikla

Tiedottaminen komissiolle

Sovellettaessa 21 artiklan 8 kohtaa ja 22 artiklan 2 kohtaa sekä käytettäväksi yksinomaan jäsenvaltioiden ja komission päätöksenteossa ja tilastotarkoituksiin jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tämän direktiivin liitteessä III luetellut tiedot pätevyyskirjoista ja pätevyyskirjojen tunnustamista todistavista kelpoisuustodistuksista. Jäsenvaltiot voivat myös toimittaa vapaaehtoisesti tiedot pätevyystodistuksista, jotka on myönnetty miehistön jäsenille STCW-yleissopimuksen liitteessä olevan II, III ja VII luvun mukaisesti, kuten tämän direktiivin liitteessä III esitetyt tiedot.

6 artikla

Jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäinen tunnustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä toisen jäsenvaltion myöntämät tai sen valvonnassa myönnetyt paperiversiona tai digitaalisessa muodossa olevat pätevyystodistukset ja asiakirjatodisteet, jotta merenkulkijat voivat palvella sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.

2. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava sellaiset pätevyyskirjat, jotka toinen jäsenvaltio on myöntänyt päälliköille ja päällystölle, tai sellaiset pätevyystodistukset, jotka toinen jäsenvaltio on myöntänyt päälliköille ja päällystölle tämän direktiivin liitteessä I olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti, myöntämällä kelpoisuustodistus niiden tunnustamisesta. Tunnustamista todistavat kelpoisuustodistukset rajoitetaan koskemaan niitä toimia, tehtäviä sekä pätevyystasoja, jotka niissä on vahvistettu. Kelpoisuustodistukset myönnetään vain, jos kaikkia STCW-yleissopimuksen vaatimuksia on noudatettu STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 olevan 7 kohdan mukaisesti. Käytettävän kelpoisuustodistuksen muodon on oltava STCW-säännösten säännössä A-I/2 olevan 3 kohdan mukainen.
3. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä toisen jäsenvaltion valvonnassa myönnetyt lääkärintodistukset 12 artiklan mukaisesti, jotta merenkulkijat voivat palvella sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.
4. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut päätökset annetaan kohtuullisen ajan kuluessa. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on varmistettava myös, että merenkulkijoilla on oikeus muutoksenhakuun kansallisen lainsäädännön ja kansallisten menettelyjen mukaisesti, jos voimassa olevan pätevyysasiakirjan kelpoisuus tai hyväksyminen evätään tai sitä koskevaan pyyntöön ei vastata, ja että merenkulkijoille annetaan asianmukaista neuvontaa ja apua tällaisessa muutoksenhaussa vakiintuneen kansallisen lainsäädännön ja vakiintuneiden kansallisten menettelyjen mukaisesti.

5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa toimia, tehtäviä ja pätevyystasoja koskevia lisärajoituksia 8 artiklassa tarkoitetun rannikkoliikenteen osalta tai liitteessä I olevan säännön VII/1 nojalla myönnettyjen vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.
6. Vastaanottava jäsenvaltio voi tarvittaessa sallia sen, että merenkulkija palvelee korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyysasiakirja, jonka toinen jäsenvaltio on myöntänyt ja varustanut merkinnöin mutta johon kyseinen vastaanottava jäsenvaltio ei ole vielä liittänyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
- Asiakirjatodisteet siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty kelpoisuustodistusta koskeva hakemus, on oltava helposti saatavilla.
7. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkijat, jotka esittävät tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyysasiakirjan, tuntevat riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita heillä on lupa suorittaa.

7 artikla

Koulutusta koskevat vaatimukset

Edellä 3 artiklassa vaadittua koulutusta on annettava siten, että liitteessä I säädetyt teoreettiset tiedot ja käytännön taidot voidaan saavuttaa, erityisesti hengenpelastus- ja palontorjuntavälineistön käytön osalta; kunkin jäsenvaltion nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen on hyväksyttävä koulutus.

8 artikla

Rannikkoliikennettä koskevat periaatteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa rannikkoliikennettä määritellessään asettaa ankarampia koulutusta, kokemusta tai pätevyyskirjoja koskevia vaatimuksia niille merenkulkijoille, jotka palvelevat tällaista liikennettä harjoittavilla toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen lipun alla, kuin niille merenkulkijoille, jotka palvelevat aluksella, jolla on oikeus purjehtia sen oman lipun alla. Jäsenvaltiot eivät missään tapauksessa saa asettaa toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen lipun alla purjehtivilla aluksilla palveleville merenkulkijoille ankarampia vaatimuksia, kuin mitä tässä direktiivissä asetetaan muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille.
2. Kun on kyse aluksista, joihin sovelletaan STCW-yleissopimuksen rannikkoliikennemääräyksiä, mukaan luettuna toisten jäsenvaltioiden tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten rannikon läheisyydessä tapahtuva liikenne näiden määrittelemissä lähiliikenteen rajoissa, jäsenvaltion on täsmennettävä yhdessä kyseisten jäsenvaltioiden tai sopimuspuolten kanssa sekä asianomaisten liikennealueiden yksityiskohdat että muut asiaa koskevat määräykset.

3. Niiden alusten osalta, joilla on oikeus purjehtia jonkin jäsenvaltion lipun alla ja jotka säännöllisesti harjoittavat rannikkoliikennettä toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen rannikolla, on jäsenvaltion, jonka lipun alla aluksella on oikeus purjehtia, määrättävä näillä aluksilla palveleville merenkulkijoille vähintään vastaavat koulutusta, kokemusta ja pätevyyskirjaa koskevat vaatimukset kuin sillä jäsenvaltiolla tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuolella, jonka rannikolla alukset liikennöivät rannikkoliikenteessä, edellyttäen että vaatimukset eivät ylitä tässä direktiivissä muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille asetettuja vaatimuksia. Sellaisella aluksella palvelevien merenkulkijoiden, joka ulottaa matkansa kauemmaksi kuin minkä jäsenvaltio on määritellyt rannikkoliikenteeksi ja joka saapuu vesille, joita määritelmä ei kata, on täytettävä tämän direktiivin asianmukaiset vaatimukset.
4. Jäsenvaltio voi sallia, että alukseen, jolla on oikeus purjehtia sen lipun alla, sovelletaan tämän jäsenvaltion määrittelemällä tavalla direktiivin säännöksiä rannikkoliikenteestä, kun alus liikennöi säännöllisesti sellaisen valtion, joka ei ole STCW-yleissopimuksen osapuoli, rannikon läheisyydessä.
5. Merenkulkijoiden pätevyyskirjat, jotka jäsenvaltio tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuoli on myöntänyt sellaista rannikkoliikennettä varten, joka tapahtuu kyseisen jäsenvaltion tai sopimuspuolen määrittelemissä rajoissa, voidaan hyväksyä toisissa jäsenvaltioissa sellaista palvelua varten, joka tapahtuu näiden määrittelemien rannikkoliikenteen rajojen sisällä, edellyttäen että kyseiset jäsenvaltiot tai sopimuspuolet täsmentävät yhdessä asianomaisten liikennealueiden yksityiskohdat ja muut asiaa koskevat ehdot.

6. Jäsenvaltioiden, jotka määrittelevät rannikkoliikenteen tämän artiklan vaatimusten mukaisesti, on
- a) noudatettava STCW-säännösten A-I/3 säännössä määriteltyä rannikkoliikennettä koskevia periaatteita;
 - b) ilmoitettava rannikkoliikennettä koskevat rajat 4 artiklan nojalla myönnettyissä kelpoisuustodistuksissa.
7. Jäsenvaltioiden päätettyä 1, 3 ja 4 kohdan vaatimusten mukaisesti rannikkoliikenteen määritelmästä sekä rannikkoliikenteen koulutusvaatimuksista, niiden on ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaisesti annetuista säännöksistä.

9 artikla

Petosten ja muiden laittomien menettelyjen torjunta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla ehkäistään myönnettyihin pätevyysasiakirjoihin ja kelpoisuustodistuksiin liittyvät petokset ja muut laittomat käytännöt, ja valvottava niiden täytäntöönpanoa sekä säädettävä seuraamuksista, joiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on havaita ja torjua petokset ja muut laittomat menettelyt ja vaihtaa muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tietoja merenkulkijoiden pätevyysasiakirjoista.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista myös niille kolmansille maille, joiden kanssa ne ovat tehneet sopimuksen STCW-yleissopimuksen säännön I/10 1.2 kohdan mukaisesti.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion pyynnöstä toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kirjallisesti vahvistettava taikka evättävä merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen, vastaavien kelpoisuustodistusten tai muiden kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa myönnettyjen koulutusta koskevien asiakirjatodisteiden aitous.

10 artikla

Seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menetelmät ja menettelyt puolueettoman tutkinnan toteuttamiseksi kaikissa ilmoitetuissa tapauksissa, jotka koskevat kyseisen jäsenvaltion myöntämän pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaista epäpätevyyttä, tekoa, laiminlyöntiä tai aluksen turvallisen toiminnan vaarantamista pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen mukaisissa tehtävissä, joka saattaa vaarantaa välittömästi ihmishenkiä, omaisuutta merellä tai meriympäristöä, sekä pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen peruuttamiseksi pysyvästi tai määräajaksi tai mitätöimiseksi näistä syistä sekä petosten ehkäisemiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla ehkäistään myönnettyihin pätevyyskirjoihin, pätevyystodistuksiin ja kelpoisuustodistuksiin liittyvät petokset ja muut laittomat käytännöt, ja valvottava niiden täytäntöönpanoa.
3. Seuraamuksia ja kurinpitotoimenpiteitä on määrättävä ja pantava täytäntöön tapauksissa, joissa
 - a) laivanisäntä tai aluksen päällikkö on ottanut palvelukseen henkilön, jolla ei ole tässä direktiivissä edellytettyä pätevyysasiakirjaa;

- b) aluksen päällikkö on sallinut, että jonkin sellaisen mihin tahansa toimeen kuuluvan tehtävän tai palvelun, jonka tämän direktiivin mukaan saa suorittaa ainoastaan asianmukaisen pätevyysasiakirjan haltija, suorittaa henkilö, jolla ei ole vaadittua pätevyysasiakirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai 20 artiklan 7 kohdassa vaadittua asiakirjatodistetta; tai
 - c) henkilö on petoksen tai väärennettyjen asiakirjojen avulla saanut tehtävän tai oikeuden palvella toimessa, joka tämän direktiivin mukaisesti edellyttää pätevyysasiakirjaa tai erivapautta.
4. Jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä on laivanisäntä tai henkilö, jonka perustellusti uskotaan olleen vastuussa tai tietoinen selvästi 3 kohdassa tarkoitettua tämän direktiivin vaatimusten noudattamatta jättämisestä, on tehtävä yhteistyötä sellaisen jäsenvaltion tai muun STCW-yleissopimuksen osapuolten kanssa, joka ilmoittaa sille aikomuksestaan panna vireille oikeudenkäynti oman lainkäyttövaltansa nojalla.

11 artikla
Laatuvaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että:
 - a) kaikkia valtiosta riippumattomien laitosten tai niiden alaisten elinten toteuttamia toimia, jotka koskevat koulutusta, pätevyyden arviointia, pätevyysasiakirjojen, mukaan luettuina lääkärintodistukset, ja kelpoisuustodistusten myöntämistä sekä uusimista, seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla sen varmistamiseksi, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, mukaan luettuina kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet STCW-säännösten A-I/8 säännön mukaisesti;
 - b) jos valtion laitokset tai elimet toteuttavat kyseisiä toimia, käytössä on laadunvarmistusjärjestelmä STCW-säännösten A-I/8 säännön mukaisesti;
 - c) koulutuksen tavoitteet ja niihin liittyvät pätevyyden laatuvaatimukset, jotka on saavutettava, on määritelty selkeästi ja että niissä yksilöidään STCW-yleissopimuksen nojalla vaadituissa kokeissa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen ja taitojen taso;

- d) laatuvaatimusten soveltamisalaan kuuluvat pätevyysasiakirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinto, kaikki jäsenvaltion toteuttamat tai sen alaisuudessa toteutetut kurssit ja koulutusohjelmat sekä kokeet ja arvioinnit samoin kuin kouluttajilta ja arvioijilta vaadittu pätevyys ja kokemus; tällöin on otettava huomioon toimintatavat, järjestelmät, tarkastukset ja sisäiset laadunvarmistuskatselmuksset, jotka on otettu käyttöön määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettavat tavoitteet ja niihin liittyvät laatuvaatimukset voidaan määritellä erikseen eri kurssien ja koulutusohjelmien osalta ja niiden on katettava myös pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinto.

- 2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että pätevät henkilöt, jotka eivät itse ole mukana kyseisessä toiminnassa, tekevät riippumattoman arvioinnin tietojen, taitojen ja pätevyiden hankkimista ja arviointia koskevasta toiminnasta ja pätevyysasiakirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinnosta vähintään viiden vuoden väliajoin sen tarkastamiseksi, että:

- a) kaikki sisäiset johtamisen valvonta- ja tarkkailutoimenpiteet sekä seuranta-toimenpiteet ovat suunniteltujen järjestelyjen ja asiakirjoihin perustuvien menettelyjen mukaisia ja tehokkaita määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;

- b) kunkin riippumattoman arvioinnin tulokset annetaan kirjallisina ja saatetaan arvioidusta alueesta vastuussa olevien tietoon;
 - c) puutteet korjataan mahdollisimman pian;
 - d) laatuvaatimusjärjestelmä kattaa kaikki sovellettavissa olevat STCW-yleissopimuksen ja -säännösten määräykset, myös niihin tehdyt muutokset. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tähän järjestelmään myös muut tämän direktiivin sovellettavissa olevat säännökset.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jokaista tämän artiklan 2 kohdan mukaista arviointia koskeva kertomus STCW-säännösten A-I/7 säännössä määritellyssä muodossa kuuden kuukauden kuluessa arvioinnin päättymisestä.

12 artikla

Terveystilaa koskevat vaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava merenkulkijoiden terveystilavaatimukset ja menettelyt lääkärintodistuksen antamiseksi tämän artiklan säännösten ja STCW-säännösten A-I/9 säännön mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon STCW-säännösten B-1/9 sääntö.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkijoiden terveydentilan arvioimisesta vastaavat henkilöt ovat lääkäreitä, jotka on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa suorittamaan merenkulkijoiden lääkärintarkastuksia STCW-säännösten A-I/9 säännön mukaisesti.
3. Jokaisella merenkulkijalla, jolla on STCW-yleissopimuksen määräysten nojalla myönnetty pätevyyskirja tai pätevyystodistus ja joka työskentelee merellä, on oltava myös voimassa oleva lääkärintodistus, joka on annettu tämän artiklan säännösten ja STCW-säännösten A-I/9 säännön mukaisesti.
4. Lääkärintodistuksen hakijan on
 - a) oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - b) esitettävä riittävä näyttö henkilöllisyydestään;
 - c) täytettävä sovellettavat asianomaisen jäsenvaltion asettamat terveydentilavaatimukset.
5. Lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin se on voimassa enintään yhden vuoden.
6. Jos lääkärintodistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, sovelletaan STCW-yleissopimuksen liitteessä olevaa sääntöä I/9.

7. Jäsenvaltio voi hätätapauksissa antaa merenkulkijalle, jolla ei ole voimassa olevaa lääkärintodistusta, luvan työskennellä aluksella. Tällöin sovelletaan STCW-yleissopimuksen liitteessä olevaa sääntöä I/9.

13 artikla

Pätevyyskirjojen ja pätevyystodistusten uudistaminen

1. Jokaiselta päälliköltä, päällystöön kuuluvalta ja radioasemanhoitajalta, jolla on jonkin liitteessä I olevan luvun, ei kuitenkaan V luvun säännön V/3 tai VI luvun, nojalla myönnetty tai tunnustettu pätevyysasiakirja ja joka työskentelee merellä tai aikoo palata merelle maissa olon jälkeen, on meripalvelupätevyuden säilyttämiseksi vaadittava vähintään viiden vuoden väliajoin, että hän
- a) täyttää 12 artiklassa säädetyt terveydentilaa koskevat vaatimukset;
 - b) osoittaa pitäneensä yllä STCW-säännösten säännön A-I/11 mukaisen ammattitaidon.
2. Jokaisen päällikön, päällystöön kuuluvan ja radioasemanhoitajan on jatkaessaan meripalvelua aluksilla, joiden erityisistä koulutusvaatimuksista on sovittu kansainvälisellä tasolla, suoritettava menestyksellisesti asianmukainen hyväksytty koulutus.

3. Jatkaakseen meripalvelua säiliöaluksilla jokaisen päällikön ja päällystöön kuuluvan on täytettävä tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset ja enintään viiden vuoden välein osoitettava pitäneensä yllä säiliöaluksilla edellytettävää ammattitaitoa STCW-säännösten A-I/11 säännön 3 kohdan mukaisesti.
4. Jatkaakseen meripalvelua polaarilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla jokaisen päällikön ja päällystöön kuuluvan on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja osoitettava enintään viiden vuoden väliajoin pitäneensä yllä polaarilla vesialueilla liikennöivillä aluksilla edellytettävää ammattitaitoa STCW-säännösten säännössä A-I/11 olevan 4 kohdan mukaisesti.
5. Kunkin jäsenvaltion on verrattava pätevyystasoja, joita se vaati sellaisten pätevyyskirjojen ja/tai pätevyystodistusten hakijoilta, jotka myönnettiin 1 päivään tammikuuta 2017 saakka, STCW-säännösten A osassa määriteltyihin tasoihin asiaankuuluvan pätevyyskirjan ja/tai pätevyystodistuksen osalta ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia, että tällaisten pätevyyskirjojen ja/tai pätevyystodistusten haltijat suorittavat asiaankuuluvan koulutuksen osaamisen ajantasaistamiseksi tai että heidän pätevyyttään arvioidaan.
6. Kunkin jäsenvaltion on verrattava pätevyystasoja, joita se vaati kaasua polttoaineena käytävillä aluksilla palvelevilta henkilöiltä ennen 1 päivää tammikuuta 2017, STCW-säännösten säännössä A-V/3 asetettuihin pätevyystasoihin ja määriteltävä tarvittaessa, onko tarpeen vaatia, että kyseiset henkilöt ajantasaistavat osaamistaan.

7. Kunkin jäsenvaltion on yhteistyössä asianomaisten kanssa laadittava tai annettava laadittavaksi STCW-koodin A-I/11 osaston mukaisten kertaus- ja täydennyskurssien suunnitelmat.
8. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että niiden alusten, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, saatavilla on ihmishengen turvallisuutta merellä, turvatoimia ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen viimeaikaisten muutosten tekstit, jotta päälliköiden, päällystön ja radioaseman käyttäjien tiedot pysyvät ajan tasalla, noudattaen 15 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 19 artiklan säännöksiä.

14 artikla

Simulaattoreiden käyttö

STCW-koodin A-I/12 osastossa asetettuja suorituskykyä koskevia vaatimuksia ja muita määräyksiä sekä muita mahdollisia vaatimuksia, sellaisina kuin niistä määrätään kyseisten pätevyysasiakirjojen osalta STCW-koodin A osassa, on noudatettava:

- a) kaikessa pakollisessa simulaattoreihin perustuvassa koulutuksessa;
- b) kaikessa STCW-koodin A osassa edellytetyssä pätevyyden arvioimisessa, joka suoritetaan simulaattorin avulla;
- c) kaikessa simulaattorin avulla toteutettavassa ammattitaidon säilymisen osoittamisessa, jota edellytetään STCW-koodin A osassa.

15 artikla
Yhtiöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti asetettava yhtiöille vastuu merenkulkijoiden palvelukseen ottamisesta aluksilleen tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja vaadittava jokaista tällaista yhtiötä varmistamaan, että:
 - a) jokaisella sen aluksilla työskentelevällä merenkulkijalla on tämän direktiivin mukainen asianmukainen pätevyysasiakirja, sellaisena kuin jäsenvaltio on siitä säättänyt;
 - b) sen alusten miehitys on jäsenvaltion asettamien turvallista miehitystä koskevien vaatimusten mukainen;
 - c) kaikkia sen aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita koskevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla sekä helposti saatavilla ja niihin kuuluvat vähintään asiakirjat ja tiedot heidän kokemuksestaan, koulutuksestaan, terveydentilastaan ja pätevydestään tehtävissä, jotka heille on osoitettu;
 - d) merenkulkijat perehdytetään palvelukseen ottamisen yhteydessä tehtäviinsä ja kaikkiin sellaisiin aluksen järjestelyihin, laitteistoihin, varusteisiin, menettelyihin ja ominaisuuksiin, jotka liittyvät heidän tavanomaisiin tehtäviinsä tai tehtäviin hätätilanteissa;

- e) laivaväki kykenee tehokkaasti koordinoimaan toimintansa hätätilanteessa ja toteuttaessaan turvallisuuden taikka saastumisen ehkäisemisen tai vähentämisen kannalta välttämättömiä toimia;
- f) sen aluksilla työskentelevät merenkulkijat ovat saaneet kertaus- ja täydennyskoulutuksen, kuten STCW-yleissopimuksessa vaaditaan;
- g) sen aluksilla varmistetaan aina tehokas suullinen viestintä SOLAS 74:n, sellaisena kuin se on muutettuna, V luvussa olevan 14 säännön 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Laivanisännät, päälliköt ja laivaväki ovat kaikki vastuussa sen varmistamisesta, että tässä artiklassa säädetyt velvollisuudet pannaan täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön ja toteutetaan kaikki muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jokainen laivaväkeen kuuluva on perehtynyt asioihin ja saa riittävästi tietoa voidakseen myötävaikuttaa aluksen turvalliseen toimintaan.

3. Laivanisännän on annettava jokaisen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan aluksen päällikölle kirjalliset ohjeet, joissa selvitetään noudatettavat toimintaperiaatteet ja menettelytavat sen varmistamiseksi, että kaikille alukselle äskettäin palvelukseen otetuille merenkulkijoille annetaan mahdollisuus tutustua riittäväällä tavalla aluksessa oleviin laitteisiin, toimintatapoihin ja muihin heidän tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeellisiin järjestelyihin, ennen kuin heille osoitetaan kyseisiä työtehtäviä. Tällaisiin toimintaperiaatteisiin ja menettelytapoihin on sisällyttävä:
- a) kohtuullisen ajan varaaminen, jonka aikana jokaisella alukseen äskettäin palvelukseen otetulla merenkulkijalla on tilaisuus tutustua:
 - i) niihin erityisiin laitteisiin, joita kyseinen merenkulkija käyttää tai ohjaa;
 - ii) aluksen erityisiin vahdinpitoa, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskeviin sekä hätätilanteissa noudatettaviin menettelytapoihin ja järjestelyihin, jotka merenkulkijan on tunnettava voidakseen suorittaa hänelle osoitetut työtehtävät asianmukaisesti;
 - b) sellaisiin asioihin perehtyneen laivaväkeen kuuluvan henkilön osoittaminen, joka on vastuussa siitä, että olennaiset tiedot ovat varmasti jokaisen alukselle äskettäin palvelukseen otetun merenkulkijan saatavilla kielellä, jota merenkulkija ymmärtää.

4. Yhtiöiden on varmistettava, että päälliköt, päällystään kuuluvat ja muut laivaväkeen kuuluvat henkilöt, joille annetaan erityistehtäviä yhtiöiden ro-ro-matkustaja-aluksilla, ovat suorittaneet perehdytyskurssin saadakseen taidot, jotka ovat täytettävän toimen sekä suoritettavien tehtävien kannalta tarkoituksenmukaisia, ottaen huomioon STCW-säännösten B-I/14 säännössä annettu opastus.

16 artikla

Työkuntoisuus

1. Väsymyksen ehkäisemiseksi jäsenvaltioiden on
- a) vahvistettava lepoaikoja koskevat säännökset, jotka koskevat vahtihenkilöstöä ja niitä, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, turvatoimet ja ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen 3–13 kohdan mukaisesti, ja pantava ne täytäntöön;
 - b) edellytettävä, että vahtivuorot järjestetään siten, ettei väsymys heikennä vahtihenkilöstön suorituskykyä, ja että työt järjestetään siten, että sekä ensimmäinen vahti matkan alkaessa että seuraavat vahdit ovat riittävästi levänneitä ja muutoin työkuntoisia.
2. Jäsenvaltioiden on huumausaineiden ja alkoholin väärinkäytön estämiseksi varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet tämän artiklan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti aluksen turvallisesta ja varmasta käytöstä vastaavien merenkulkijoiden väsymyksestä aiheutuva vaara.

4. Kaikille henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toimia vahtipäällikkönä tai vahtiin osallistuvana miehistön jäsenenä, ja niille, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, pilaantumisen ehkäiseminen ja turvatoimet, on annettava lepoaikaa vähintään
 - a) 10 tuntia jokaisella 24 tunnin jaksolla; sekä
 - b) 77 tuntia jokaisella seitsemän päivän jaksolla.
5. Lepoaikaa ei saa jakaa useampaan kuin kahteen jaksoon, joista toisen on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen, eikä peräkkäisten lepoaikojen välinen aika saa olla yli 14 tuntia.
6. Edellä 4 ja 5 kohdassa säädettyjä lepoaikavaatimuksia ei tarvitse noudattaa hätätilanteessa eikä muissa erittäin poikkeuksellisissa toimintaoloissa. Hälytysharjoitukset, palo- ja pelastusveneharjoitukset sekä kansallisissa laeissa ja asetuksissa ja kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa edellytetyt harjoitukset on toteutettava siten, että lepoaikoja häiritään mahdollisimman vähän eikä aiheuteta väsymystä.
7. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vahtiaikataulut ovat esillä paikoissa, joissa ne ovat helposti nähtävillä. Vahtiaikataulut on laadittava vakiomuodossa aluksen työkielellä tai -kielillä sekä englanniksi.

8. Jos merenkulkijan on oltava valmiina toimintaan esimerkiksi silloin, kun konehuoneessa ei ole valvontaa, hänen on saatava riittävä korvaava lepoaika, jos säännönmukainen lepoaika häiriytyy työhönkutsun vuoksi.
9. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että merenkulkijoiden päivittäisistä lepoajoista pidetään kirjaa vakiomuodossa aluksen työkielellä tai -kielillä sekä englanniksi, jotta tämän artiklan noudattamista voidaan seurata ja tarkistaa. Merenkulkijoiden on saatava itseensä liittyvistä tiedoista jäljennös, jonka päällikkö tai hänen valtuuttamansa henkilö sekä merenkulkija itse vahvistavat kirjallisesti.
10. Sen estämättä, mitä 3–9 kohdassa säädetään, aluksen päälliköllä on oikeus vaatia merenkulkijaa tekemään työtunnit, joita aluksen, aluksella olevien ihmisten tai lastin välitön turvallisuus tai muiden merihädässä olevien alusten tai ihmisten auttaminen edellyttää. Aluksen päällikkö voi vastaavasti keskeyttää lepoaikataulun noudattamisen ja vaatia merenkulkijaa tekemään tarvittavat työtunnit, kunnes tilanne on palautunut normaaliksi. Tilanteen palauduttua normaaliksi ja heti, kun mahdollista, päällikön on varmistettava, että aikataulun mukaisena lepoaikanaan työskennelleille merenkulkijoille myönnetään riittävä lepoaika.

11. Jäsenvaltiot voivat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudattaen ja direktiivin 1999/63/EY mukaisesti hyödyntäen kansallisia lakeja, asetuksia tai toimivaltaiselle viranomaiselle säädettyä menettelyä hyväksyä tai rekisteröidä sellaisia työehtosopimuksia, joissa sallitaan poikkeusten tekeminen tämän artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa säädettyistä lepoajoista edellyttäen, ettei lepoaika jää alle 70 tuntiin millään seitsemän päivän jaksolla ja että se noudattaa tämän artiklan 12 ja 13 kohdassa esitettyjä rajoituksia. Tällaisissa poikkeuksissa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava asetettuja normeja, mutta niissä voidaan ottaa huomioon tiheämmin toistuvat tai pidemmät vapaat jaksot tai korvaavan vapaan myöntäminen vahtia pitävälle merenkulkijoille tai lyhyitä matkoja tekevillä aluksilla työskenteleville merenkulkijoille. Poikkeuksissa on myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon STCW-säännösten B-VIII/1 säännössä annettu väsymyksen ehkäisemistä koskeva ohjeistus. Poikkeuksia, jotka koskevat tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädettyä vähimmäislepoaikaa, ei saa hyväksyä.
12. Edellä 11 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, jotka koskevat 4 kohdan b alakohdassa säädettyä viikoittaista lepoaikaa, saa soveltaa enintään kahden peräkkäisen viikon ajan. Kahden poikkeusajan välinen aika aluksella ei saa olla vähemmän kuin kaksi kertaa poikkeuksen kesto.

13. Edellä 11 kohdassa tarkoitettujen 5 kohtaan sovellettavissa olevien poikkeusten osalta 4 kohdan a alakohdassa säädetty vähimmäislepoaika jokaisella 24 tunnin jaksolla voidaan jakaa enintään kolmeen lepojaksioon, joista yhden jakson on oltava vähintään kuusi tuntia ja kummankin kahdesta muusta jaksosta vähintään tunnin pituinen. Peräkkäisten lepoaikojen välinen aika ei saa olla yli 14 tuntia. Poikkeukset eivät saa olla yli kaksi 24 tunnin jaksoa millään seitsemän päivän jaksolla.
14. Jäsenvaltioiden on alkoholin väärinkäytön estämiseksi vahvistettava raja-arvo, joka on enintään 0,05 prosentin veren alkoholipitoisuus tai 0,25 mg/l alkoholia hengityksessä, tai tällaiseen alkoholipitoisuuteen johtava alkoholimäärä, päälliköitä, päällystöä ja muita merenkulkijoita varten, jotka suorittavat turvallisuusasioihin, turvatoimiin ja meriympäristöön liittyviä tehtäviä.

17 artikla
Erivapauden myöntäminen

1. Jos on ehdottoman välttämätöntä, toimivaltaiset viranomaiset voivat – arvioituaan ettei se aiheuta minkäänlaista vaaraa henkilöille, tavaroille tai ympäristölle – myöntää merenkulkijalle erivapauden työskennellä tietyllä aluksella määrätyn ajan, joka ei saa kuitenkaan ylittää kuutta kuukautta, sellaisissa tehtävissä, joiden osalta hänellä ei ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, jos voidaan olla täysin vakuuttuneita siitä, että henkilöllä, jolle erivapaus myönnetään, on riittävä pätevyys vapaana olevan paikan edellyttämien tehtävien hoitamiseksi täysin turvallisesti; radioasemanhoitajan tehtävään erivapaus myönnetään ainoastaan radio-ohjesäännön mukaisesti. Erivapautta ei myönnetä päällikön tai konepäällikön tehtävien osalta, paitsi kun kyseessä on ylivoimainen este, ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.

2. Kutakin paikkaa koskeva erivapautus voidaan myöntää ainoastaan sellaiselle henkilölle, jolla on vaadittu pätevyysasiakirja välittömästi yhtä astetta alempaan tehtävään. Jos alemmassa tehtävässä ei vaadita minkäänlaista pätevyysasiakirjaa, erivapaus voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, joka toimivaltaisten viranomaisten mielestä selvästi vastaa pätevyydeltään ja kokemukseltaan täytettävän tehtävän edellyttämiä vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että kyseisen henkilön on, ellei hänellä ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, läpäistävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä testi, sen osoittamiseksi, että tällainen erivapaus voidaan myöntää hänelle täysin turvallisesti. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että kyseiseen tehtävään valitaan mahdollisimman pian henkilö, jolla on asianmukainen pätevyysasiakirja.

18 artikla

Jäsenvaltioiden koulutusta ja arviointia koskevat velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset tai laitokset, jotka:
 - a) antavat 3 artiklassa tarkoitettua koulutusta;
 - b) järjestävät ja/tai valvovat mahdollisesti vaadittavia kokeita;
 - c) myöntävät 4 artiklassa tarkoitetun pätevyysasiakirjan;
 - d) myöntävät 17 artiklassa säädetyt erivapaudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavat seikat:
 - a) kaiken merenkulkijoiden koulutuksen ja arvioinnin
 - i) on oltava jäsennetty sellaisten kirjallisten ohjelmien mukaisesti, joihin sisältyvät asetettujen pätevyysvaatimusten saavuttamisen kannalta tarpeelliset opetusmenetelmät ja -välineet, menettelytavat ja opetusmateriaali;
 - ii) toteutuksesta, seurannasta, arvioinnista ja ohjauksesta vastaavat henkilöt, joilla on d, e ja f alakohdan mukainen pätevyys;
 - b) ohjattua harjoittelua tai arviointitoimia saa järjestää aluksella ainoastaan silloin, kun tällainen koulutus tai arviointi ei haittaa aluksen tavanomaista toimintaa ja kun koulutuksesta tai arviointitoimista vastaavilla henkilöillä on aikaa ja mahdollisuus hoitaa kyseisiä toimia;

- c) kouluttajilla, valvojilla ja arvioijilla on merellä tai maissa toteutettavan merenkulkijoiden koulutuksen tai pätevyyden arvioinnin erityisalueeseen ja tasoon soveltuva pätevyys;
- d) henkilöön, joka ohjaa merellä tai maissa harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevoittää merenkulkija pätevyysasiakirjan myöntämistä varten tämän direktiivin nojalla, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - i) hänen on kyettävä arvioimaan koulutusohjelman sisältö ja ymmärrettävä ohjaamansa harjoittelua koskevat erityiset koulutustavoitteet;
 - ii) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita harjoittelu koskee;
 - iii) jos hän ohjaa simulaattorilla suoritettavaa koulutusta,
 - hän on saanut asianmukaista ohjausta opetusmenetelmistä, joissa käytetään simulaattoreita, ja
 - hänellä on oltava käytännön kokemusta samantyyppisen simulaattorin käytöstä;
- e) henkilön, joka valvoo ohjattua harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevoittää merenkulkija pätevyysasiakirjan myöntämistä varten, on ymmärrettävä koulutusohjelman sisältö kaikilta osin sekä jokaisen harjoittelujakson erityiset oppimistavoitteet;

- f) henkilöön, joka suorittaa merellä tai maissa merenkulkijan pätevyyttä ohjatussa harjoittelussa koskevan arvion, jota on tarkoitus käyttää tämän direktiivin mukaisen pätevyysasiakirjan myöntämisessä, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- i) hänellä on oltava asianmukaiset tiedot ja käsitys arvioitavasta pätevyydestä;
 - ii) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita arviointi koskee;
 - iii) hän on saanut asianmukaista koulutusta arviointimenetelmistä ja -käytännöistä;
 - iv) hänellä on oltava käytännön kokemusta arviointityöstä;
 - v) jos arviointiin sisältyy simulaattorien käyttö, hänellä on oltava samantyyppisestä simulaattorista käytännön arviointikokemusta, joka on saatu kokeneen arvioijan valvonnassa ja tämän hyväksymällä tavalla;

- g) kun jäsenvaltio tunnustaa kurssin, oppilaitoksen tai oppilaitoksen antaman todistuksen osana pätevyysasiakirjan myöntämistä koskevia vaatimuksia, kouluttajien ja arvioijien pätevyys ja kokemus kuuluvat 11 artiklan laatuvaatimuksia koskevien säännösten soveltamisalaan. Tällaiseen pätevyyteen, kokemukseen ja laatuvaatimusten soveltamiseen on sisällytettävä asianmukaista koulutusta opetusmenetelmistä sekä koulutus- ja arviointimenetelmistä, ja sen on oltava tämän kohdan d, e ja f alakohdan vaatimusten mukainen.

19 artikla

Kommunikointi laivalla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

- a) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa aluksissa on aina välineet, joiden avulla on aina mahdollista kommunikoida suullisesti koko laivaväen kanssa turvallisuuteen liittyvissä asioissa ja jotka takaavat erityisesti sen, että viestit ja ohjeet vastaanotetaan ajoissa ja ymmärretään oikein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta b ja d alakohdan säännöksiä;
- b) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa matkustaja-aluksissa ja kaikissa jäsenvaltion satamasta lähtöisin olevissa ja/tai sinne suuntaavissa matkustaja-aluksissa on laivaväen tehokkaan suorituskyvyn varmistamiseksi turvallisuusasioissa päätettävä yhtenäisestä työkielestä, joka kirjataan aluksen laivapäiväkirjaan;

laivanisännän tai aluksen päällikön on tarvittaessa määritettävä soveltuva työkieli. Kultakin merenkulkijalta on vaadittava, että hän ymmärtää kyseistä kieltä ja tarvittaessa kykenee antamaan määräyksiä ja ohjeita sekä vastaamaan niihin kyseisellä kielellä;

jos työkieli ei ole jäsenvaltion virallinen kieli, kaikissa kaavioissa ja luetteloissa, joiden edellytetään olevan esillä, on oltava käänös työkielelle;

- c) henkilökunnan, joka on vastuussa matkustajien auttamisesta hätätilanteessa matkustaja-aluksilla, on oltava helposti tunnistettavissa ja sillä on oltava tehtävänsä riittävät kommunikointitaidot, jotka muodostuvat seuraavien perusteiden muodostamasta kokonaisuudesta:
- i) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet;
 - ii) henkilökunnan taito käyttää perusohjeita annettaessa englanninkielisiä peruskäsitteitä voi toimia kommunikointikeinona vaikeuksissa olevia matkustajia auttaessa, riippumatta siitä, onko matkustajalla ja miehistön jäsenellä yhteistä kieltä;
 - iii) mahdollinen tarve kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla, esimerkiksi osoittamalla, elekielellä, osoittamalla ohjetaulut, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja varauloskäytävien sijainnit, silloin kun sanallinen viestintä ei ole mahdollista;

- iv) matkustajille näiden omalla äidinkielellä/äidinkiellillä annettujen täydellisten turvallisuusmääräysten määrä;
- v) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai harjoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan henkilökunnan tehtävien helpottamiseksi;
- d) jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla öljysäiliöaluksilla, kemikaalisäiliöaluksilla ja kaasusäiliöaluksilla päällikön, päällystön ja miehistön on kyettävä kommunikoimaan keskenään yhdellä tai useammalla yhteisellä työkielellä;
- e) aluksen ja maissa olevien viranomaisten välillä on asianmukaiset viestintäyhteydet; tällaisen viestinnän on tapahduttava SOLAS 74 -yleissopimuksen V luvun säännössä 14 olevan 4 kohdan mukaisesti;
- f) suorittaessaan satamavaltiona valvontaa direktiivin 2009/16/EY säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tätä artiklaa.

20 artikla

Pätevyyskirjojen ja pätevyystodistusten tunnustaminen

1. Merenkulkijoille, joilla ei ole jäsenvaltioiden päälliköille ja päällystölle STCW-yleissopimuksen sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti myöntämää pätevyyskirjaa tai pätevyystodistusta, voidaan antaa lupa työskennellä jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, jos heidän pätevyyskirjansa tai pätevyystodistuksensa tunnustamisesta on päätetty tämän artiklan 2–6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.
2. Jäsenvaltion, joka aikoo tunnustaa kelpoisuustodistuksella tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pätevyyskirjat tai pätevyystodistukset, jotka kolmas maa on myöntänyt päälliköille, päällystään kuuluvalle tai radioasemanhoitajalle lippunsa alla purjehtivilla aluksilla palvelemista varten, on esitettävä komissiolle kyseisen maan tunnustamista koskeva pyyntö, johon on liitetty alustava analyysi siitä, noudattaako kolmas maa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, keräämällä tämän direktiivin liitteessä II tarkoitetut tiedot. Kyseisessä alustavassa analyysissä jäsenvaltio toimittaa pyyntönsä tueksi lisätietoja kolmannen maan tunnustamisen perusteista.

Kun jäsenvaltio on esittänyt tällaisen pyynnön, komissio käsittelee sen viipymättä ja päättää 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmän arvioinnin aloittamisesta kyseisessä kolmannessa maassa kohtuullisen ajan kuluessa ottaen asianmukaisesti huomioon tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetun määräajan.

Kun arvioinnin aloittamisesta on tehty myönteinen päätös, komissio kerää Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana ja mahdollisesti yhteistyössä pyynnön esittäneen jäsenvaltion ja muiden asiasta kiinnostuneiden jäsenvaltioiden kanssa tämän direktiivin liitteessä II tarkoitettua tietoa ja arvioi sen kolmannen maan koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmät, jonka tunnustamista on pyydetty, tarkistaakseen, että kyseinen kolmas maa täyttää kaikki STCW-yleissopimuksen vaatimukset ja että on toteutettu asianmukaisia toimenpiteitä vilpillisten pätevyysasiakirjojen myöntämisen torjumiseksi, ja ottaakseen huomioon, onko kyseinen maa ratifioinut vuoden 2006 merityösopimuksen.

3. Jos komissio toteaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksena, että kaikki kyseiset vaatimukset täyttyvät, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan sen päätös kolmannen maan tunnustamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen 24 kuukauden kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion tekemän pyynnön esittämisestä.

Jos asianomaisen kolmannen maan on toteutettava suuria korjaavia toimia, kuten muutoksia lainsäädäntöön tai koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmään STCW-yleissopimuksen vaatimusten täyttämiseksi, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 kuukauden kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion tekemän pyynnön esittämisestä.

Kyseisen pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi päättää tunnustaa kyseisen kolmannen maan yksipuolisesti, kunnes on hyväksytty täytäntöönpanosäädös tämän kohdan mukaisesti. Tällaisen yksipuolisen tunnustamisen tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, miten monta tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta on annettu 1 kohdassa tarkoitetuista kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista ja pätevyystodistuksista, ennen kuin hyväksytään täytäntöönpanosäädös kyseisen kolmannen maan tunnustamisesta.

4. Jäsenvaltio voi päättää kelpuuttaa komission tunnustamien kolmansien maiden myöntämät pätevyysasiakirjat lippunsa alla purjehtivien alusten osalta ottaen huomioon liitteessä II olevan 4 ja 5 kohdan säännökset.
5. *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* ennen 14 päivää kesäkuuta 2005 julkaistut kolmansien maiden antamille pätevyysasiakirjoille myönnetyt tunnustukset pysyvät edelleen voimassa.

Kyseisiä tunnustuksia voivat käyttää kaikki jäsenvaltiot, jollei komissio ole myöhemmin peruuttanut niitä 21 artiklan mukaisesti.

6. Komissio laatii tunnustetuista kolmansista maista luettelon ja pitää sen ajan tasalla. Luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.
7. Jäsenvaltio voi 4 artiklan 7 kohdan säännöksistä huolimatta olosuhteiden vaatiessa sallia sen, että merenkulkija palvelee toimessa, ei kuitenkaan muutoin kuin radio-ohjesäännössä määrättyin edellytyksin radiosähköttäjänä tai radioasemanhoitajana, korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyysasiakirja, joka on myönnetty ja kelpuutettu kolmannen maan vaatimusten mukaisesti, mutta johon kyseinen jäsenvaltio ei ole vielä liittänyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta siten, että se olisi pätevä palveluun aluksella, joka purjehtii sen lipun alla.

Asiakirjatodisteiden siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty merkintää koskeva hakemus, on oltava saatavilla.

21 artikla

STCW-yleissopimuksen vaatimusten noudattamatta jättäminen

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, sen on välittömästi ilmoitettava siitä komissiolle ja esitettävä näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II esitetyissä perusteissa edellytetään.

Komissio antaa asian viipymättä 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.

2. Jos komissio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, se ilmoittaa välittömästi siitä jäsenvaltioille ja esittää näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II vahvistetuissa perusteissa edellytetään.

Komissio antaa asian viipymättä 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.
3. Kun jäsenvaltio aikoo peruuttaa kaikkien kolmannen maan myöntämien pätevyysasiakirjojen kelpoisuustodistukset, sen on viipymättä ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä esitettävä sen perusteet.
4. Komissio arvioi Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana kyseisen kolmannen maan tunnustamisen uudelleen tarkastaakseen, onko kolmas maa laiminlyönyt noudattaa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia.
5. Jos on aihetta olettaa, että tietty merenkulkualan oppilaitos ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, komissio ilmoittaa kyseiselle kolmannelle maalle, että tämän kolmannen maan pätevyysasiakirjojen tunnustaminen peruutetaan kahden kuukauden kuluttua, jollei toteuteta toimenpiteitä STCW-yleissopimuksen kaikkien vaatimusten noudattamiseksi.

6. Komission päättää väitteen hyväksymisestä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet päätöksen panemiseksi täytäntöön.
7. Pätevyysasiakirjojen tunnustamista todistavat kelpoisuustodistukset, jotka on myönnetty 4 artiklan 7 kohdan mukaisesti ennen kuin kolmannen maan tunnustamisen peruuttamisesta on tehty päätös, jäävät voimaan. Merenkulkijat, joilla on tällaiset todistukset, eivät kuitenkaan voi hakea todistusta, jossa tunnustetaan korkeampi pätevyys, paitsi jos pätevyystason korottamisen perusteena on yksinomaan meripalvelusta saatu lisäkokemus.
8. Jos jäsenvaltio ei ole antanut yli kahdeksan vuoden aikana yhtään tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista tai pätevyystodistuksista, kyseisen kolmannen maan pätevyyskirjojen ja todistusten tunnustamista tarkastellaan uudelleen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan sen kyseiseen uudelleentarkasteluun perustuva päätös. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen sen jälkeen, kun jäsenvaltioille ja asiaankuuluvalla kolmannelle maalle on ilmoitettu asiasta vähintään kuusi kuukautta aiemmin.

22 artikla
Uudelleenarviointi

1. Komissio arvioi uudelleen 20 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla menettelyllä tunnustetut kolmannet maat, mukaan lukien 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitettut maat, Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella säännöllisesti ja vähintään kymmenen vuoden kuluessa viimeisestä arvioinnista tarkistaakseen, täyttävätkö ne liitteessä II säädetyt asiaa koskevat perusteet ja onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet vilpillisten pätevyysasiakirjojen myöntämisen torjumiseksi.
2. Komissio toteuttaa Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella kolmansien maiden uudelleenarvioinnin ensisijaisten perusteiden pohjalta. Kyseisiin ensisijaisiin perusteisiin kuuluvat seuraavat:
 - a) 24 artiklan mukaisesta satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta saadut suorituskkytiedot;
 - b) se, miten monta tunnustamista todistavaa kelpoisuustodistusta on annettu kolmannen maan myöntämistä pätevyyskirjoista tai kolmannen maan STCW-yleissopimuksen säännön V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti myöntämistä pätevyystodistuksista;
 - c) kolmannen maan akkreditoimien merenkulkualan oppilaitosten lukumäärä;

- d) kolmannen maan hyväksymien merenkulkijoiden koulutusta ja ammatillista kehitystä koskevien ohjelmien lukumäärä;
- e) komission kolmannesta maasta tekemän viimeisimmän arvioinnin päivämäärä ja se, miten monta puutetta kriittisissä prosesseissa on yksilöity kyseisen arvioinnin yhteydessä;
- f) mahdolliset merkittävät muutokset kolmannen maan merenkulkualan koulutus- ja pätevyysasiakirjajärjestelmässä;
- g) jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien sellaisten merenkulkijoiden kokonaislukumäärät, joilla on kolmannen maan myöntämä pätevyysasiakirja, sekä näiden merenkulkijoiden koulutustaso ja pätevyys;
- h) asiaankuuluvien viranomaisten tai muiden sidosryhmien antamat tiedot kolmannen maan koulutusvaatimuksista, jos saatavilla.

Jos kolmas maa jättää noudattamatta STCW-yleissopimuksen vaatimuksia tämän direktiivin 21 artiklan mukaisesti, kyseisen kolmannen maan uudelleenarviointi on etusijalla muihin kolmansiin maihin nähden.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille kertomuksen arvioinnin tuloksista.

23 artikla

Satamavaltioiden suorittama valvonta

1. Lukuun ottamatta 12 artiklassa tarkoitettuja aluslajeja kukin alus on siitä riippumatta, minkä lipun alla se purjehtii, jäsenvaltion satamassa ollessaan satamavaltion valvonnan alainen; valvontaa suorittavat kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti valtuuttamat virkailijat sen tarkastamiseksi, että kaikilla aluksella työskentelevillä merenkulkijoilla, joilta STCW-yleissopimuksen mukaisesti edellytetään pätevyyskirja ja/tai pätevyystodistus ja/tai asiakirjatodiste, on tällainen pätevyyskirja tai voimassa oleva erivapaus ja/tai pätevyystodistus ja/tai asiakirjatodiste.
2. Suorittaessaan satamavaltiona valvontaa tämän direktiivin säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia direktiivin 2009/16/EY asiaa koskevia säännöksiä ja menettelyjä sovelletaan.

24 artikla

Satamavaltioiden valvontamenettelyt

1. Rajoittamatta direktiivin 2009/16/EY soveltamista satamavaltioiden 23 artiklan nojalla suorittama valvonta rajoitetaan seuraaviin tarkastuksiin:
 - a) tarkastetaan, että kullakin aluksella työskentelevällä merenkulkijalla, jolta edellytetään STCW-yleissopimuksen mukaisesti pätevyyskirja ja/tai pätevyystodistus, on tällainen pätevyyskirja tai voimassa oleva erivapaus ja/tai pätevyystodistus tai että hän esittää asiakirjatodisteen siitä, että pätevyyskirjan tunnustamista osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille;
 - b) tarkastetaan, että aluksella työskentelevien merenkulkijoiden lukumäärä ja pätevyysasiakirjat ovat aluksen turvallista miehitystä koskevien lippuvaltion viranomaisten vaatimusten mukaisia.

2. Aluksella työskentelevien merenkulkijoiden kykyä täyttää STCW-yleissopimuksen mukaiset vahdinpito- ja turvatoimivaatimukset on arvioitava STCW-säännösten A osan mukaisesti, jos voidaan perustellusti olettaa, että näitä vaatimuksia ei ole noudatettu, koska on tapahtunut jokin seuraavista:
 - a) alus on ollut osallisena yhteentörmäyksessä, ajanut karille tai maihin;

- b) ollessaan matkalla, ankkurissa tai laiturissa alus on aiheuttanut sellaisia päästöjä, jotka ovat kansainvälisten yleissopimusten vastaisia;
 - c) alusta on ohjailtu poikkeavalla tai epävarmalla tavalla, mistä johtuu, että IMO:n hyväksymiä reittisuunnittelutoimenpiteitä tai turvallisia navigointikäytäntöjä ja -menettelyjä ei ole noudatettu;
 - d) aluksella on muutoin toimittu siten, että henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle on aiheutunut vaaraa tai aluksen turvallisuus on vaarantunut;
 - e) pätevyysasiakirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyysasiakirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja alun perin myönnettiin;
 - f) alus purjehtii sellaisen maan lipun alla, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, tai aluksen päällikön taikka päällystöön tai miehistöön kuuluvan pätevyysasiakirjan on myöntänyt kolmas maa, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta.
3. Pätevyysasiakirjan tarkastuksen lisäksi merenkulkijaa voidaan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä vaatia osoittamaan pätevyytensä asemapaikassaan. Tämän osoittamiseen voi kuulua sen tarkastaminen, että vahdinpitovaatimuksiin liittyvät toiminnalliset vaatimukset on täytetty ja että merenkulkijat osaavat toimia tarkoituksenmukaisesti hätätilanteissa pätevyystasonsa mukaisesti.

25 artikla

Aluksen pysäyttäminen

Rajoittamatta direktiivin 2009/16/EY soveltamista seuraavat puutteet ovat tämän direktiivin nojalla ainoat perusteet sille, että jäsenvaltio pysäyttää aluksen, jos satamavaltion valvontaa suorittava virkailija on todennut, että ne aiheuttavat vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle:

- a) merenkulkijoilla ei ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai asiakirjatodistetta siitä, että tunnistamisen osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille;
- b) aluksella ei noudateta turvallista miehitystä koskevia lippuvaltion vaatimuksia;
- c) komentosiltavahti- tai konevahtijärjestelyt eivät vastaa alukselle lippuvaltiossa asetettuja vaatimuksia;
- d) vahdista puuttuu henkilö, joka olisi pätevä käyttämään turvalliseen navigointiin, hätäradioliikenteeseen tai meren pilaantumisen ehkäisemiseen tarvittavaa välineistöä;
- e) merenkulkijoiden ammattitaitoa niihin tehtäviin, joita heille on osoitettu aluksen turvallisuuden varmistamiseksi ja saastuttamisen estämiseksi, ei pystytä osoittamaan;

- f) aluksella ei ole käytettävissä riittävästi levänneitä ja muutoin työkuntoisia henkilöitä ensimmäiseen vahtiin matkan alkaessa eikä seuraaviin vahtivuoroihin.

26 artikla

Vaatimusten noudattamisen säännöllinen valvonta

Komissio tarkastaa Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi, että jäsenvaltiot noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

27 artikla

Tilastotarkoituksiin toimitettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liitteessä III tarkoitetut tiedot sovellettaessa 21 artiklan 8 kohtaa ja 22 artiklan 2 kohtaa sekä käytettäväksi jäsenvaltioiden ja komission päätöksenteossa.

2. Jäsenvaltioiden on asetettava vuosittain nämä edellisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä rekisteröidyt tiedot komission saataville sähköisessä muodossa. Jäsenvaltioilla on tietoihin teollis- ja tekijänoikeudet niiden käsittelemättömässä muodossa. Näiden tietojen pohjalta laadittujen tilastojen on oltava julkisesti saatavilla asetuksen (EY) N:o 1406/2002 4 artiklassa säädettyjen avoimuutta ja tietojen suojaamista koskevien säännösten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on henkilötietojen suojan varmistamiseksi muutettava komission toimittamaa tai hyväksymää ohjelmistoa käyttäen kaikki liitteessä III tarkoitetut henkilötiedot tunnistamattomiksi, ennen kuin ne toimitetaan komissiolle. Komissio käyttää ainoastaan kyseisiä tunnistamattomia tietoja.
4. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että toimenpiteet tällaisten tietojen keruuta, toimittamista, tallentamista, analysointia ja levittämistä varten suunnitellaan siten, että tilastoanalyysi voidaan tehdä.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi komissio hyväksyy teknisiä vaatimuksia koskevat tarvittavat yksityiskohtaiset toimenpiteet tilastotietojen asiaankuuluvan hallinnan varmistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Arviointikertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 2 päivänä elokuuta 2024 arviointikertomuksen sekä ehdotuksia kyseisen arvioinnin perusteella toteutettaviksi jatkotoimiksi. Kyseisessä arviointikertomuksessa komissio analysoi jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyysasiakirjojen keskinäisen tunnustamisen järjestelmän täytäntöönpanoa ja merenkulkijoiden digitaalisiin pätevyysasiakirjoihin liittyvää mahdollista kansainvälisen tason kehitystä. Komissio arvioi myös mahdollista kehitystä, joka liittyy merenkulkualan osaamistodistusten huomioon ottamiseen tulevaisuudessa työmarkkinaosapuolten laatimien suositusten mukaisesti.

29 artikla

Muuttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 30 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen I ja siihen liittyvien tämän direktiivin säännösten muuttamiseksi, jotta kyseinen liite ja kyseiset säännökset voidaan yhdenmukaistaa STCW-yleissopimuksen ja STCW-säännösten A osan uusien muutosten kanssa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 30 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen III muuttamiseksi niiden tietojen erityisen ja asianmukaisen sisällön ja yksityiskohtien osalta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava, edellyttäen että tällaisilla säädöksillä ainoastaan otetaan huomioon STCW-yleissopimukseen ja STCW-säännösten A osaan tehtävät muutokset ja niissä noudatetaan tietosuojatoimenpiteitä. Näillä delegoiduilla säädöksillä ei saa muuttaa 27 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja tietojen tunnistamattomuutta koskevia säännöksiä.

30 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä elokuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 14 kohdassa ja 29 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 14 kohdassa ja 29 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 4 artiklan 14 kohdan ja 29 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

31 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002¹ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2099/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta sekä meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien asetusten muuttamisesta (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1).

32 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä 3, 4, 8, 10–16, 18, 19, 20, 23, 24 ja 25 artiklan sekä liitteen I nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättävien seuraamusten järjestelmistä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

33 artikla

Tietojen anto komissiolle

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

34 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2008/106/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IV olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IV olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETUT STCW-YLEISSOPIMUKSEN KOULUTUSVAATIMUKSET

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1. Tässä liitteessä tarkoitettuja sääntöjä täydennetään STCW-säännöstön A osaan sisältyvillä pakollisilla määräyksillä, lukuun ottamatta VIII luvun sääntöä VIII/2.

Kaikki viittaukset sääntöjen vaatimuksiin ovat myös viittauksia STCW-säännöstön A osassa olevaan vastaavaan osastoon.

2. STCW-säännöstön A osassa esitetään pätevyysvaatimukset, jotka hakijan on osoitettava täyttävänsä, jotta pätevyyskirja voidaan myöntää ja uusia STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti. VII luvun vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevien määräysten ja II, III ja IV luvun pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevien määräysten välisen yhteyden selventämiseksi pätevyysvaatimuksissa määritetyt taidot on luokiteltu seuraaviin seitsemään tehtäväalueeseen:

- 1) navigointi;
- 2) lastin käsittely ja ahtaus;

- 3) aluksen käytön valvonta ja aluksella olevista henkilöistä huolehtiminen;
- 4) laivakonetekniikka;
- 5) sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka;
- 6) huolto ja korjaus;
- 7) radioliikenne

seuraavien vastuualueiden mukaisesti:

- 1) johtotaso;
- 2) operatiivinen taso;
- 3) suoritustaso.

Tehtävä- ja vastuualueet määritellään STCW-säännösten A osan II, III ja IV luvussa mainittujen pätevyysvaatimusten taulukoiden alaotsikoissa.

II LUKU

PÄÄLLIKÖ JA KANSIOSASTO

Sääntö II/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500

1. Merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu STCW-säännösten A-II/1 säännön vaatimukset täyttävää aluksella tapahtuvaa koulutusta ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai hänellä on muutoin oltava hyväksytyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta;

- 2.3 täytynyt suorittaa vaaditun meripalvelun aikana komentosiltavahtitehtäviä päällikön tai pätevän vahtipäällikön alaisuudessa vähintään kuusi kuukautta;
- 2.4 tarvittaessa täytettävä sovellettavat IV luvun sääntöjen vaatimukset määrättyjen radiotehtävien suorittamiseksi radio-ohjesäännön mukaisesti;
- 2.5 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-II/1 säännössä määritetyt pätevyysvaatimukset;
- 2.6 täytettävä STCW-säännösten A-VI/1 säännön 2 kohdassa, A-VI/2 säännön 1-4 kohdassa, A-VI/3 säännön 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi aluksen päällikölle ja yliperämiehelle aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500

Päällikkö ja yliperämies aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 3 000

1. Merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 3 000.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 täytettävä komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa
 - 2.1.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten vähintään 12 kuukautta;
 - 2.1.2 päällikön pätevyyskirjaa varten vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä;
 - 2.2 täytynyt läpäistä hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-II/2 säännössä määritetyt päällikön ja yliperämiehen pätevyysvaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 3 000.

Päällikkö ja yliperämies aluksella, jonka bruttovetoisuus on 500–3 000

3. Merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on 500–3 000.
4. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 4.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle asetetut vaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500;
 - 4.2 päällikön pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle asetetut vaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä;
 - 4.3 täytynyt läpäistä hyväksyty koulutus ja täytettävä STCW-säännösten A-II/2 säännössä määritellyt alusten päällikön ja perämiehen pätevyysvaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on 500–3 000.

Sääntö II/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi aluksen päällikölle ja yliperämiehelle aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500

Alukset, joita ei käytetä rannikkoliikenteeseen

1. Sellaisen merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, on oltava pätevyyskirja, joka oikeuttaa työskentelemään aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Sellaisen merialuksen päälliköllä, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, on oltava pätevyyskirja, joka oikeuttaa työskentelemään päällikkönä aluksella, jonka bruttovetoisuus on 500–3 000.

Alukset, joita käytetään rannikkoliikenteeseen

Komentosiltavahdin vahtipäällikkö

3. Rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500.
4. Henkilön, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjaa aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500, on
 - 4.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;

- 4.2 täytynyt suorittaa
 - 4.2.1 erityiskoulutus, mukaan luettuna tarvittava määrä jäsenvaltion vaatimaa asianmukaista meripalvelua; tai
 - 4.2.2 hyväksyttyä meripalvelua kansiosastossa vähintään 36 kuukautta;
- 4.3 tarvittaessa täytettävä sovellettavat IV luvun sääntöjen vaatimukset määrättyjen radiotehtävien suorittamiseksi radio-ohjesäännön mukaisesti;
- 4.4 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-II/3 säännössä määritellyt rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyysvaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500;
- 4.5 täytettävä STCW-säännösten A-VI/1 säännön 2 kohdassa, A-VI/2 säännön 1-4 kohdassa, A-VI/3 säännön 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Päällikkö

- 5. Rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päälliköllä on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500.

6. Henkilön, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päällikön pätevyyskirjaa aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500, on
 - 6.1 oltava vähintään 20 vuoden ikäinen;
 - 6.2 täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua komentosiltavahdin vahtipäällikkönä vähintään 12 kuukautta;
 - 6.3 täytynyt läpäistä hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-II/3 säännössä määritellyt rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten päällikön pätevyysvaatimukset aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500;
 - 6.4 täytettävä STCW-säännösten A-VI/1 säännön 2 kohdassa, A-VI/2 säännön 1-4 kohdassa, A-VI/3 säännön 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Vapautukset

7. Jos hallinto katsoo, että aluksen koko ja liikennöintiolosuhteet ovat sellaiset, että tämän säännön ja STCW-säännösten A-II/3 säännön kaikkien vaatimusten noudattaminen on kohtuutonta tai mahdotonta, se voi vapauttaa tällaisen aluksen tai alusluokan päällikön tai komentosiltavahdin vahtipäällikön soveltuvassa määrin joistakin vaatimuksista, ottaen kuitenkin huomioon kaikkien samoilla vesillä liikkuvien alusten turvallisuuden.

Sääntö II/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehelle

1. Merialuksen komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehellä on oltava asianmukainen pätevyysasiakirja kyseisten tehtävien suorittamiseen aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500; tämä määräys ei kuitenkaan koske koulutuksessa olevia ja sellaisia vahtimiehiä, jotka suorittavat komentosiltavahdin aikana tehtäviä, jotka eivät edellytä erityistä ammattitaitoa.
2. Pätevyysasiakirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt suorittaa
 - 2.2.1 hyväksytyt meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus; tai
 - 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksytyä meripalvelua;
 - 2.3 täytettävä STCW-säännösten A-II/4 säännössä määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä komentosiltavahtitehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan päällikön, komentosiltavahdin vahtipäällikön tai pätevän vahtimiehen välittömässä alaisuudessa.

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi matruusille

1. Merialuksella työskentelevällä matruusilla on oltava asianmukainen pätevyysasiakirja aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Pätevyysasiakirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytettävä komentosiltavahtiin osallistuvan vahtimiehen pätevyysasiakirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 2.3 saatuaan komentosiltavahtiin osallistuvan vahtimiehen pätevyyden on oltava hyväksyttyä meripalvelua kansiosastolla
 - 2.3.1 vähintään 18 kuukautta; tai
 - 2.3.2 vähintään 12 kuukautta ja täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus;
 - 2.4 täytettävä STCW-säännösten A-II/5 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii matruusilta sellaisten pätevyysasiakirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-säännösten A-II/5 säännössä asetettuihin pätevyysasiakirjan myöntämiseksi asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia kyseisen henkilöstön täydennyskoulutusta.

III LUKU

KONEOSASTO

Sääntö III/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävälle konemestarille

1. Merialuksella työskentelevällä miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarilla ja ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävällä konemestarilla on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;

- 2.2 täytynyt suorittaa yhdistettyä konepajaharjoittelua ja hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta osana hyväksyttyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu aluksella tapahtuvaa koulutusta, joka täyttää STCW-säännösten A-III/1 säännössä määritetyt vaatimukset ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai muutoin täytynyt suorittaa konepajaharjoittelua ja hyväksyttyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta, josta vähintään 30 kuukautta on täytynyt olla meripalvelua koneosastossa;
- 2.3 täytynyt suorittaa vaaditun meripalvelun aikana konehuonevahtitehtäviä konepäällikön tai pätevän konemestarin alaisuudessa vähintään kuusi kuukautta;
- 2.4 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-III/1 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset;
- 2.5 täytettävä STCW-säännösten A-VI/1 säännön 2 kohdassa, A-VI/2 säännön 1-4 kohdassa, A-VI/3 säännön 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW aluksen konepäällikölle ja ensimmäiselle konemestarille

1. Merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 täytettävä konehuoneen vahtikonemestarin pätevyysvaatimukset merialuksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW, ja täytynyt hankkia hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa;
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjan osalta vähintään 12 kuukautta pätevänä konemestarina;
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjan osalta vähintään 36 kuukautta; tätä määräaikaa voidaan kuitenkin lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos hakija on hankkinut vähintään 12 kuukautta tällaisesta meripalvelusta ensimmäisenä konemestarina;
 - 2.2 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-III/2 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi konepäällikölle ja ensimmäiselle konemestarille aluksessa, jonka pääkuljetuskoneiston teho on 750 kW-3 000 kW

1. Merialuksella työskentelevällä konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on 750 kW-3 000 kW.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 täytettävä vahtikonemestarin pätevyyskirjan myöntämiselle asetetut vaatimukset;
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt hankkia vähintään 12 kuukautta hyväksytyä meripalvelua konemestariharjoittelijana tai konemestarina;
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt hankkia vähintään 24 kuukautta hyväksytyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyyden;

2.2 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-III/3 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Konemestari, joka on pätevä toimimaan ensimmäisenä konemestarina aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW, saa toimia konepäällikkönä aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on alle 3 000 kW, edellyttäen että pätevyyskirjassa on tästä asianmukainen merkintä.

Sääntö III/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi miehistön jäsenelle, joka osallistuu konehuonevahtiin miehitetyssä konehuoneessa tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa

1. Miehistön jäsenellä, joka osallistuu konehuonevahtiin tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa, on oltava asianmukainen pätevyysasiakirja kyseisten tehtävien suorittamiseen merialuksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW; tämä määräys ei kuitenkaan koske koulutuksessa olevia eikä sellaisia miehistön jäseniä, jotka suorittavat tehtäviä, jotka eivät edellytä erityistä ammattitaitoa.
2. Pätevyysasiakirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt suorittaa
 - 2.2.1 hyväksytty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus; tai
 - 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua;

2.3 täytettävä STCW-säännösten A-III/4 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä konehuonevahtitehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan pätevän konemestarin tai pätevän miehistön jäsenen välittömässä alaisuudessa.

Sääntö III/5

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen konemiehelle tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen konemiehelle

1. Merialuksella työskentelevällä konemiehellä on oltava asianmukainen pätevyysasiakirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW.
2. Pätevyysasiakirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytettävä pätevyysasiakirjan myöntämistä koskevat vaatimukset, jotka on asetettu miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehitetyssä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa;
 - 2.3 saatuaan konehuonevahtiin osallistuvan miehistön jäsenen pätevyyden täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua koneosastolla
 - 2.3.1 vähintään 12 kuukautta; tai
 - 2.3.2 vähintään 6 kuukautta ja täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus;

2.4 täytettävä STCW-säännösten A-III/5 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii koneosaston miehistön jäseniltä sellaisten pätevyysasiakirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-säännösten A-III/5 säännössä määriteltyihin pätevyysasiakirjan myöntämiseksi asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia kyseisen henkilöstön täydennyskoulutusta.

Sääntö III/6

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi sähkömestarille

1. Merialuksella työskentelevällä sähkömestarilla on oltava pätevyyskirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW.
2. Pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt suorittaa yhdistettyä konepajaharjoittelua ja hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta, josta vähintään kuusi kuukautta on täytynyt olla meripalvelua osana hyväksyttyä koulutusohjelmaa, joka täyttää STCW-säännösten A-III/6 säännössä määritetyt vaatimukset ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai muutoin täytynyt suorittaa konepajaharjoittelua ja hyväksyttyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta, josta vähintään 30 kuukautta on täytynyt olla meripalvelua koneosastossa;
 - 2.3 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-III/6 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset;
 - 2.4 täytettävä STCW-säännösten A-VI/1 säännön 2 kohdassa, A-VI/2 säännön 1-4 kohdassa, A-VI/3 säännön 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii sähkömestareilta sellaisten pätevyyskirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-säännösten A-III/6 säännössä määriteltyihin pätevyyskirjan myöntämiselle asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia kyseisen henkilöstön täydennyskoulutusta.
4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi katsoa, että henkilö, jolla on sopiva pätevyys, kykenee suorittamaan tietyt A-III/6 säännön mukaiset tehtävät.

Sääntö III/7

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi sähkömiehelle

1. Merialuksella työskentelevällä sähkömiehellä on oltava asianmukainen pätevyysasiakirja aluksella, jonka pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 750 kW.
2. Pätevyysasiakirjan hakijan on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt hankkia hyväksytty meripalvelu, johon sisältyy vähintään 12 kuukautta koulutusta ja kokemusta; tai
 - 2.3 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus, johon sisältyy vähintään kuusi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua; tai
 - 2.4 omattava pätevyys, joka vastaa STCW-säännösten A-III/7 säännössä määrättyä teknistä pätevyystasoa, ja täytynyt hankkia hyväksyttyä meripalvelua vähintään kolme kuukautta; ja
 - 2.5 täytettävä STCW-säännösten A-III/7 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii sähkömiehiltä sellaisten pätevyysasiakirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-säännösten A-III/7 säännössä määriteltyihin pätevyysasiakirjan myöntämiselle asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä, onko tarpeen vaatia kyseisen henkilöstön täydennyskoulutusta.
4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi katsoa, että henkilö, jolla on sopiva pätevyys, kykenee suorittamaan tietyt A-III/7 säännön mukaiset tehtävät.

IV LUKU

RADIOVIESTINTÄ JA

RADIOASEMAN KÄYTTÄJÄT

Selventävä huomautus

Radiopäivystystä koskevat pakolliset määräykset annetaan radio-ohjesäännössä ja SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna. Radiolaitteiden huoltoa koskevat määräykset annetaan SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön antamissa ohjeissa.

Sääntö IV/1

Soveltamisala

1. Lukuun ottamatta 2 kohdan määräyksiä, tämän luvun määräyksiä sovelletaan radioaseman käyttäjään aluksella, jolla käytetään merenkulun maailmanlaajuisista hätä- ja turvallisuusjärjestelmää (GMDSS) SOLAS 74 -yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna.
2. Radioaseman käyttäjältä ei vaadita tämän luvun määräysten noudattamista sellaisilla aluksilla, joiden ei tarvitse noudattaa SOLAS 74 -yleissopimuksen IV luvun GMDSS-määräyksiä. Radioaseman käyttäjän edellytetään kuitenkin noudattavan kyseisillä aluksilla radio-ohjesääntöä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että radio-ohjesäännössä määrätyt asianmukaiset pätevyysasiakirjat myönnetään tällaiselle radioaseman käyttäjälle tai että ne tunnustetaan näiden osalta.

Sääntö IV/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjojen myöntämiseksi GMDSS-radioaseman käyttäjälle

1. Radiotehtävistä vastaavalla tai niitä suorittavalla henkilöllä on oltava jäsenvaltion myöntämä tai tunnustama radio-ohjesäännön määräysten mukainen pätevyyskirja GMDSS-järjestelmää varten sellaisella aluksella, jonka edellytetään osallistuvan GMDSS-järjestelmään.
2. Lisäksi henkilön, joka hakee pätevyyskirjaa palvellakseen tämän säännön nojalla aluksella, jolla SOLAS 74 -yleissopimuksen mukaisesti on oltava radiolaitteisto, on
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2 täytynyt läpäistä hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-IV/2 säännössä määritellyt pätevyysvaatimukset.

V LUKU

HENKILÖSTÖN ERITYISET KOULUTUSVAATIMUKSET TIETYN TYYPISILLÄ ALUKSILLA

Sääntö V/1-1

Öljy- ja kemikaalisäiliöaluksen päällikön, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenillä, jotka suorittavat öljy- ja kemikaalisäiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on oltava pätevyysasiakirja öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutuksesta.
2. Henkilön, joka hakee pätevyystodistusta öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutuksesta, on täytynyt läpäistä peruskoulutus öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnasta STCW-säännösten A-VI/1 säännön määräysten mukaisesti sekä hankkia
 - 2.1 hyväksyttyä meripalvelua vähintään kolme kuukautta öljy- ja kemikaalisäiliöaluksilla sekä täytettävä STCW-säännösten A-V/1-1 säännön 1 kohdassa määritetyt pätevyysvaatimukset; tai
 - 2.2 hyväksytty öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutus sekä täytettävä STCW-säännösten A-V/1-1 säännön 1 kohdassa määritetyt pätevyysvaatimukset.

3. Päälliköllä, konepäälliköllä, yliperämiehellä, ensimmäisellä konemestarilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta, matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta öljysäiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus öljysäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta.
4. Henkilön, joka hakee pätevyystodistusta öljysäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta, on
 - 4.1 täytettävä öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 4.2 täytettyään öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt hankkia
 - 4.2.1 hyväksytyä meripalvelua öljysäiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta; tai
 - 4.2.2 hyväksytyä kemikaalisäiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-säännösten B-V/1 säännössä annettujen ohjeiden mukaisesti;
 - 4.3 täytynyt läpäistä hyväksyty öljysäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-säännösten A-V/1-1 säännön 2 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

5. Päälliköllä, konepäälliköllä, yliperämiehellä, ensimmäisellä konemestarilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta, matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta kemikaalisäiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta.
6. Joka hakee pätevyystodistusta kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta, on
 - 6.1 täytettävä öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 6.2 täytettyään öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt suorittaa
 - 6.2.1 hyväksytyä meripalvelua kemikaalisäiliöaluksella vähintään kolme kuukautta;
tai
 - 6.2.2 hyväksytyä kemikaalisäiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-säännösten B-V/1 säännössä annettujen ohjeiden mukaisesti;

6.3 täytynyt läpäistä hyväksytty kemikaalisäiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-säännösten A-V/1-1 säännön 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2, 4 tai 6 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään pätevyystodistus tai että jo myönnettyyn pätevyyskirjaan tai -todistukseen tehdään asianmukainen merkintä.

Sääntö V/1-2

Nestemäistä kaasua kuljettavan säiliöaluksen päällikön, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenellä, joka suorittaa nestemäistä kaasua kuljettavissa säiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on oltava pätevyystodistus nestekaasusäiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutuksesta.
2. Henkilön, joka hakee pätevyystodistusta nestemäistä kaasua kuljettavien säiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutuksesta, on täytynyt läpäistä peruskoulutus STCW-säännösten A-VI/1 säännön määräysten mukaisesti sekä hankkia
 - 2.1 hyväksyttyä meripalvelua nestemäistä kaasua kuljettavilla säiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta ja täytettävä STCW-säännösten A-V/1-2 säännön 1 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset; tai
 - 2.2 hyväksytty nestemäistä kaasua kuljettavan säiliöaluksen lastitoiminnan peruskoulutus ja täytettävä STCW-säännösten A-V/1-2 säännön 1 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Päälliköllä, konepäälliköllä, yliperämiehellä, ensimmäisellä konemestarilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta, lastinhoidosta matkan aikana, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta nestemäistä kaasua kuljettavilla säiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus nestemäistä kaasua kuljettavien säiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta.

4. Joka hakee pätevyystodistusta nestemäistä kaasua kuljettavien säiliöalusten lastitoiminnan jatkokoulutuksesta, on
- 4.1 täytettävä nestemäistä kaasua kuljettavien säiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 4.2 täytettyään nestemäistä kaasua kuljettavien säiliöalusten lastitoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt suorittaa
 - 4.2.1 hyväksytyä meripalvelua nestemäistä kaasua kuljettavilla säiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta; tai
 - 4.2.2 hyväksytyä nestemäistä kaasua kuljettavalla säiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-säännösten B-V/1 säännössä annettujen ohjeiden mukaisesti;
 - 4.3 täytynyt läpäistä hyväksytyä nestemäistä kaasua kuljettavien alusten lastitoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-säännösten A-V/1-2 säännön 2 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2 tai 4 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään pätevyystodistus tai että jo myönnettyyn pätevyyskirjaan tai -todistukseen tehdään asianmukainen merkintä.

Sääntö V/2

Matkustaja-aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivän matkustaja-aluksen päällikköön, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen. Jäsenvaltiot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivän matkustaja-aluksen henkilöstöön.
2. Kaikkien matkustaja-aluksella palvelevien henkilöiden on täytettävä STCW-säännösten säännössä A-VI/1 olevan 1 kohdan vaatimukset, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin aluksella.
3. Matkustaja-aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen on läpäistävä 5–9 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastualueidensa mukainen koulutus ja perehdytys.
4. Päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen, jonka koulutuksen edellytetään olevan 7, 8 ja 9 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai todistettava hankkineensa vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.
5. Matkustaja-aluksen laivaväen on suoritettava toimensa, tehtäviensä ja vastualueidensa kannalta tarkoituksenmukainen STCW-säännösten säännössä A-V/2 olevassa 1 kohdassa määritelty hätätilanperehdytys.

6. Matkustaja-alusten matkustajatiloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on läpäistävä STCW-säännösten säännössä A-V/2 olevassa 2 kohdassa määritelty turvallisuuskoulutus.
7. Päällikön, päällystön ja miehistön, jolla on tämän liitteen II, III ja VII luvun mukainen pätevyys, ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on läpäistävä STCW-säännösten säännössä A-V/2 olevassa 3 kohdassa määritelty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.
8. Päällikön, konepäällikön, yliperämiehen, ensimmäisen konemestarin ja kunkin henkilön, joka on hälytysluettelossa määrätty vastaamaan matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on läpäistävä STCW-säännösten säännössä A-V/2 olevassa 4 kohdassa määritelty hyväksytyt kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva koulutus.
9. Päällikön, konepäällikön, yliperämiehen, ensimmäisen konemestarin ja kunkin henkilön, jolle on määrätty välitön vastuu matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä taikka rungon aukkojen sulkemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on suoritettava STCW-säännösten säännössä A-V/2 olevassa 5 kohdassa hyväksytyt matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta ja rungon eheyttä koskeva koulutus.
10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaiselle henkilölle, joka todetaan päteväksi 6–9 kohdan mukaisesti, myönnetään asiakirjatodiste läpäistystä koulutuksesta.

Sääntö V/3

IGF-säännöstön piiriin kuuluvan aluksen päällikön, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan IGF-säännöstön piiriin kuuluvan aluksen päällikköön, päällystöön, miehistöön ja muuhun laivaväkeen.
2. Merenkulkijoiden on täytynyt läpäistä 4–9 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastualueidensa mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella.
3. Kaikkien IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella palvelevien merenkulkijoiden on saatava tämän direktiivin 15 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritelty alus- ja varustekohtainen perehdytys, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin aluksella.
4. Merenkulkijoilla, jotka ovat vastuussa määrätystä turvallisuustehtävistä, jotka liittyvät polttoaineesta huolehtimiseen ja polttoaineen käyttöön tai polttoaineeseen liittyvissä hätätilanteissa toimimiseen IGF-säännöstön piiriin kuuluvalla aluksella, on oltava pätevyysasiakirja peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla.
5. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännöstön piiriin kuuluvilla aluksilla, on täytynyt läpäistä peruskoulutus STCW-säännöstön säännössä A-V/3 olevan 1 kohdan mukaisesti.

6. Merenkulkijoiden, jotka ovat vastuussa määrättyistä turvallisuustehtävistä, jotka liittyvät polttoaineesta huolehtimiseen ja polttoaineen käyttöön tai polttoaineeseen liittyvissä hätätilanteissa toimimiseen IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla, ja joilla on nestemäistä kaasua kuljettavaa säiliöalusta koskevassa säännössä V/1-2 olevan 2 ja 5 kohdan tai säännössä V/1-2 olevan 4 ja 5 kohdan mukainen pätevyys ja pätevyysasiakirja, katsotaan täyttävän STCW-säännösten säännössä A-V/3 olevassa 1 kohdassa määritellyt vaatimukset peruskoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla.
7. Päälliköllä, konemestarilla ja kullakin henkilöllä, jolla on välitön vastuu polttoaineesta ja polttoainejärjestelmistä huolehtimisesta ja niiden käytöstä IGF-säännösten piiriin kuuluvalla aluksella, on oltava pätevyysasiakirja jatkokoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla.
8. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa jatkokoulutuksesta, joka koskee palvelua IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla, on sen lisäksi, että hänellä on 4 kohdassa kuvattu pätevyystodistus,
 - 8.1 täytynyt läpäistä hyväksytty jatkokoulutus, joka koskee palvelua IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla, ja täytettävä STCW-säännösten säännössä A-V/3 olevassa 2 kohdassa määritelty pätevyystaso;
 - 8.2 täytynyt suorittaa vähintään yhden kuukauden pituinen hyväksytty meripalvelu, joka kattaa vähintään kolme polttoainetäydennystä IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla. Näistä kolmesta polttoainetäydennyksestä kaksi voidaan vaihtoehtoisesti suorittaa hyväksyttynä polttoainetäydennyksiä koskevana simulaattorikoulutuksena osana 8.1 kohdassa tarkoitettua koulutusta.

9. Päällikön, konemestarin ja kunkin henkilön, joilla on välitön vastuu polttoaineesta ja polttoainejärjestelmistä huolehtimisesta ja niiden käytöstä IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla ja joilla on STCW-säännösten säännössä A-V/1-2 olevassa 2 kohdassa määriteltyjen pätevyystasojen mukainen pätevyys ja pätevyysasiakirja nestemäistä kaasua kuljettavilla säiliöaluksilla palvelua varten, katsotaan täyttävän STCW-säännösten säännössä A-V/3 olevassa 2 kohdassa määritellyt vaatimukset jatkokoulutukselle, joka koskee palvelua IGF-säännösten piiriin kuuluvilla aluksilla, jos he myös
- 9.1 täyttävät 6 kohdan mukaiset vaatimukset;
- 9.2 täyttävät 8.2 kohdan mukaiset polttoainetäydennysvaatimukset tai ovat osallistuneet kolmeen lastitoimintaan nestemäistä kaasua kuljettavalla säiliöaluksella;
- 9.3 ovat suorittaneet edeltävien viiden vuoden aikana kolmen kuukauden pituisen meripalvelun
- 9.3.1 IGF-säännösten piiriin kuuluvalla aluksella;
- 9.3.2 säiliöaluksella, joka kuljettaa IGF-säännösten piiriin kuuluvia polttoaineita; tai
- 9.3.3 aluksella, joka käyttää polttoaineena kaasuja tai alhaisen leimahduspisteen polttoainetta.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 4 tai 7 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään tarvittava pätevyystodistus.
11. Merenkulkijoiden, joilla on 4 tai 7 kohdan mukainen pätevyystodistus, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai todistettava hankkineensa vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.

Sääntö V/4

Polaarisilla vesialueilla liikennöivän aluksen päällikön ja perämiehen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Napa-alueiden vesillä liikennöivän aluksen päälliköllä, yliperämiehellä ja komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on polaarisaännöstön vaatimusten mukaisesti oltava pätevyysasiakirja peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia.
2. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, on täytynyt läpäistä hyväksytty peruskoulutus, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, ja täytettävä STCW-säännöstön säännössä A-V/4 olevassa 1 kohdassa määritelty pätevyystaso.
3. Polaarisilla vesialueilla liikennöivän aluksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava polaarisaännöstön vaatimusten mukainen pätevyysasiakirja jatkokoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia.
4. Jokaisen hakijan, joka hakee pätevyysasiakirjaa jatkokoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, on
 - 4.1 täytettävä vaatimukset pätevyysasiakirjan myöntämiseksi peruskoulutuksesta, joka koskee polaarisilla vesialueilla liikennöiviä aluksia;
 - 4.2 täytynyt suorittaa vähintään kahden kuukauden pituinen hyväksytty meripalvelu kansiosastossa, johtotasolla tai vahtitehtävissä operatiivisella tasolla polaarisilla vesialueilla tai muu vastaava hyväksytty meripalvelu;

- 4.3 täytynyt läpäistä hyväksytty jatkokoulutus, joka koskee polaarilla vesialueilla liikennöiviä aluksia, ja täytettävä STCW-säännösten säännössä A-V/4 olevassa 2 kohdassa määritelty pätevyystaso.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2 tai 4 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään tarvittava pätevyystodistus.

VI LUKU

TOIMINTA HÄTÄTILANTEISSA, TYÖTURVALLISUUS, TURVATOIMET, LÄÄKINTÄHUOLTO JA PELASTAUTUMINEN

Sääntö VI/1

Merenkulkijan turvallisuusasioihin liittyvää perehdytystä, hätätilanteiden peruskoulutusta ja ohjeistusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Merenkulkijan on saatava perehdytystä ja peruskoulutusta tai ohjeistusta STCW-säännösten A-V/1 säännön mukaisesti, ja hänen on täytettävä siinä määritellyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.
2. Jos peruskoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on myönnettävä pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut peruskoulutukseen.

Sääntö VI/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi pelastusveneeseen ja -lautan, valmiusveneeseen ja nopean valmiusveneeseen käyttötaidosta

1. Henkilön, joka hakee pätevyystodistusta pelastusveneeseen ja -lautan sekä valmiusveneeseen, lukuun ottamatta nopeaa valmiusvenettä, käyttötaidosta, on
 - 1.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 1.2 täytynyt hankkia hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai osallistua hyväksytyyn koulutukseen sekä hankkia hyväksytyä meripalvelua vähintään kuusi kuukautta;
 - 1.3 täytettävä pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset STCW-säännösten A-VI/2 säännön 1–4 kohdan mukaisesti.
2. Henkilön, joka hakee pätevyystodistusta nopean valmiusveneeseen käyttötaidosta, on
 - 2.1 omattava pätevyystodistus pelastusveneeseen ja -lautan sekä valmiusveneeseen, lukuun ottamatta nopeaa valmiusvenettä, käyttötaidosta;
 - 2.2 täytynyt osallistua hyväksytyyn koulutukseen;
 - 2.3 täytettävä nopean valmiusveneeseen käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset STCW-säännösten A-VI/2 säännön 7–10 kohdan mukaisesti.

Palontorjunnan jatkokoulutusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Palontorjuntatehtävien johtamiseen määrättyjen merenkulkijoiden on täytynyt läpäistä menestyksellisesti palontorjuntatekniikan jatkokoulutus, jossa kiinnitetään erityistä huomiota organisointiin, menettelytapoihin ja johtamiseen STCW-säännösten A-VI/3 säännön 1–4 kohdan määräysten mukaisesti, ja heidän on täytettävä kyseisessä osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
2. Jos palontorjunnan jatkokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut palontorjunnan jatkokoulutukseen.

Sääntö VI/4

Ensiapuun ja lääkintähuoltoon liittyvät pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Aluksella ensiaputehtäviin määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-säännösten A-VI/4 säännön 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt ensiapua koskevat pätevyysvaatimukset.
2. Aluksella lääkintähuollosta vastaavien merenkulkijoiden on täytettävä aluksilla tapahtuvaa lääkintähuoltoa koskevat pätevyysvaatimukset STCW-säännösten A-VI/4 säännön 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.
3. Jos ensiapu- tai lääkintähuoltokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut ensiapukurssille tai lääkintähuoltokoulutukseen.

Sääntö VI/5

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi aluksen turvapäällikölle

1. Henkilön, joka hakee aluksen turvapäällikön pätevyystodistusta, on
 - 1.1 täytynyt hankkia hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai asianmukaista meripalvelua, ja hänellä täytyy olla asianmukainen tietämys aluksen toiminnoista;
 - 1.2 täytettävä aluksen turvapäällikön pätevyystodistuksen myöntämiselle asetetut pätevyysvaatimukset STCW-säännösten A-VI/5 säännön 1-4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaiselle tämän säännön määräysten nojalla päteväksi todetulle henkilölle myönnetään pätevyystodistus.

Sääntö VI/6

Merenkulkijan turvatoimiin liittyvää koulutusta ja ohjeistusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Merenkulkijan on saatava turvatoimiin liittyvää perehdytystä ja sellaista koulutusta tai ohjeistusta, joka lisää tietämystä turvatoimista, STCW-säännösten A-VI/6 säännön 1–4 kohdan mukaisesti, ja hänen on täytettävä siinä määritellyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.
2. Jos tietämyksen lisääminen turvatoimista ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut koulutukseen, jolla lisätään tietämystä turvatoimista.

Turvatoimia suorittamaan määrätyt merenkulkijat

3. Turvatoimia suorittamaan määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-säännösten A-VI/6 säännön 6, 7 ja 8 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
4. Jos määrättyjä turvatoimia koskeva koulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on myönnettävä pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut määrättyjä turvatoimia koskevaan koulutukseen.

VII LUKU

VAIHTOEHTOISET PÄTEVYYSASIAKIRJAT

Sääntö VII/1

Vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen myöntäminen

1. Huolimatta tämän liitteen II ja III luvussa asetetuista pätevyysasiakirjan myöntämistä koskevista vaatimuksista jäsenvaltiot voivat myöntää muita kuin kyseisten lukujen säännöissä tarkoitettuja pätevyysasiakirjoja tai antaa luvan tällaisten pätevyysasiakirjojen myöntämiseen. Tämä edellyttää, että
 - 1.1 pätevyysasiakirjoissa ja kelpoisuustodistuksissa mainittavat tehtävät ja vastuualueet on valittu STCW-säännösten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 ja A-IV/2 säännössä olevista tehtävistä ja vastuualueista ja että ne vastaavat niitä täysin;
 - 1.2 hakijat ovat läpäisseet hyväksytyn koulutuksen ja täyttävät pätevyysvaatimukset, joista määrätään STCW-säännösten asiaankuuluvissa säännöissä ja kyseisen säännösten A-VII/1 säännössä, pätevyysasiakirjoissa ja kelpoisuustodistuksissa mainittavien tehtävien ja vastuualueiden osalta;

- 1.3 hakijat ovat hankkineet hyväksytyt meripalvelun, joka on pätevyysasiakirjassa mainittavien tehtävien ja vastualueiden suorittamisen kannalta tarkoituksenmukainen. Meripalvelun on oltava pituudeltaan vähintään tämän liitteen II ja III luvussa säädetyn mukainen. Meripalvelu ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin mitä STCW-säännösten A-VII/2 säännössä määrätään;
 - 1.4 pätevyysasiakirjan hakijoiden, joiden on määrä toimia operatiivisen tason navigointitehtävissä, on täytettävä IV luvun sääntöjen sovellettavat vaatimukset voidakseen hoitaa määrättyjä radiotehtäviä radio-ohjesäännön mukaisesti;
 - 1.5 pätevyysasiakirjat myönnetään tämän direktiivin 4 artiklan vaatimusten ja STCW-säännösten VII luvun määräysten mukaisesti.
2. Tämän luvun nojalla ei myönnetä pätevyysasiakirjaa, jollei jäsenvaltio ole toimittanut STCW-yleissopimuksessa vaadittuja tietoja komissiolle.

Sääntö VII/2

Pätevyysasiakirjojen myöntäminen merenkulkijoille

Merenkulkijalla, joka suorittaa STCW-säännösten II luvun A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 tai A-II/5 taulukossa taikka III luvun A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 tai A-III/5 taulukossa taikka IV luvun A-IV/2 taulukossa määritellyn tehtävän tai määriteltyjä tehtäviä, on oltava pätevyyskirja tai pätevyystodistus.

Vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen myöntämisessä noudatettavat periaatteet

1. Jäsenvaltion, joka myöntää vaihtoehtoisia pätevyysasiakirjoja tai antaa luvan niiden myöntämiseen, on varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:
 - 1.1 vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen myöntämisjärjestelmän saa ottaa käyttöön ainoastaan, jos se takaa vähintään saman turvallisuustason merellä ja ehkäisee ympäristön pilaantumista vähintään yhtä paljon, kuin muissa luvuissa säädetään;
 - 1.2 kaikissa järjestelyissä, jotka koskevat tämän luvun nojalla myönnettäviä vaihtoehtoisia pätevyysasiakirjoja, on määrättävä tällaisten pätevyysasiakirjojen ja muiden lukujen nojalla myönnettävien pätevyysasiakirjojen keskinäisestä vastaavuudesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla keskinäisen vastaavuuden periaatteella varmistetaan, että
 - 2.1 II ja/tai III luvun nojalla pätevyysasiakirjansa saaneet ja VII luvun nojalla pätevyysasiakirjansa saaneet merenkulkijat voivat palvella aluksilla, joiden toiminta on organisoitu perinteisellä tai muulla tavalla;
 - 2.2 merenkulkijoita ei kouluteta tiettyihin aluskohtaisiin järjestelyihin siten, että se heikentäisi heidän kykyään käyttää taitojaan muualla.

3. Myönnettäessä pätevyysasiakirjoja tämän luvun nojalla on otettava huomioon seuraavat periaatteet:
- 3.1 Vaihtoehtoisten pätevyysasiakirjojen myöntämisen tarkoituksena ei saa olla
- 3.1.1 aluksella olevan laivaväen vähentäminen;
- 3.1.2 merenkulkualan ammattien arvostuksen alentaminen tai merenkulkijoiden taitojen köyhdyttäminen; tai
- 3.1.3 konevahdista vastaavien päällystön jäsenten ja kansivahdista vastaavien päällystön jäsenten tehtävien osoittaminen yhdelle ainoalle pätevyysasiakirjan haltijalle tietyn vahdin aikana;
- 3.2 henkilö, jolla on aluksen päällikkyys, on nimitettävä päälliköksi, eikä minkään vaihtoehtoisen pätevyysasiakirjan myöntämisyjärjestelyn käyttöönotto saa vaikuttaa haitallisesti päällikön ja muiden henkilöiden oikeudelliseen asemaan ja käskyvaltaan.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa esitetyillä periaatteilla on varmistettava sekä perämiesten että konemestareiden pätevyyden säilyminen.
-

LIITE II

20 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PERUSTEET SELLAISTEN KOLMANSIEN MAIDEN TUNNUSTAMISELLE, JOTKA OVAT MYÖNTÄNEET PÄTEVYYSASIAKIRJOJA TAI JOIDEN VALTUUTUKSELLE PÄTEVYYSASIAKIRJOJA ON MYÖNNETTY

1. Kolmannen maan on oltava STCW-yleissopimuksen osapuoli.
2. IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut kolmannen maan osoittaneen, että STCW-yleissopimuksen määräykset on pantu täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön.
3. Komissio on Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella ja tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa vahvistanut kyseisen osapuolen arvioinnin avulla, johon voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, jotka koskevat pätevyystasoa, koulutusta, pätevyysasiakirjojen myöntämistä ja laatuvaatimuksia, noudatetaan kaikilta osin.

4. Jäsenvaltio on tekemässä kyseisen kolmannen maan kanssa sitoumusta siitä, että kaikista merkittävistä muutoksista STCW-yleissopimuksen mukaisesti toteutetuissa koulutusta ja pätevyysasiakirjojen myöntämistä koskevissa järjestelyissä ilmoitetaan viipymättä.
 5. Jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että merenkulkija, joka esittää tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyysasiakirjan, tuntee riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita hänellä on oikeus suorittaa.
 6. Jos jäsenvaltio haluaa täydentää arviointia siitä, noudattaako kolmas maa vaatimuksia, arvioimalla tiettyjä merenkulkualan oppilaitoksia, sen on meneteltävä STCW-koodin A-I/6 osaston määräysten mukaisesti.
-

LIITE III

KOMISSIOLLE TILASTOTARKOITUKSIIN TOIMITETTAVAT TIEDOT

1. Jos tähän liitteeseen viitataan, on toimitettava seuraavassa esitetyt STCW-säännösten A-I/2 säännön 9 kohdassa määritellyt tiedot kaikista pätevyyskirjoista tai niiden myöntämistä koskevista kelpoisuustodistuksista sekä kaikista kolmansien maiden myöntämien pätevyyskirjojen tunnustamista koskevista kelpoisuustodistuksista, ja jos kyseiset tiedot on merkitty tähdellä(*), ne on toimitettava tunnistamattomassa muodossa, kuten edellytetään tämän direktiivin 27 artiklan 3 kohdassa:

Pätevyyskirja/Pätevyyskirjan myöntämistä koskeva kelpoisuustodistus:

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste, jos saatavilla(*);
- merenkulkijan nimi(*);
- merenkulkijan syntymäpäivä;
- merenkulkijan kansalaisuus;
- merenkulkijan sukupuoli;
- pätevyyskirjan numero(*);
- kelpoisuustodistuksen numero(*);
- toimi/toimet;
- asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;

- viimeinen voimassaolopäivä;
- pätevyyskirjan tila;
- rajoitukset.

Kolmannen maan myöntämän pätevyyskirjan tunnustamista koskeva kelpoisuustodistus:

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste, jos saatavilla(*);
- merenkulkijan nimi(*);
- merenkulkijan syntymäpäivä;
- merenkulkijan kansalaisuus;
- merenkulkijan sukupuoli;
- alkuperäisen pätevyyskirjan myöntänyt maa;
- alkuperäisen pätevyyskirjan numero(*);
- muun maan myöntämän pätevyyskirjan tunnustamista koskevan kelpoisuustodistuksen numero(*);
- toimi/toimet;
- asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;
- viimeinen voimassaolopäivä;

- kelpoisuustodistuksen tila;
- rajoitukset.

2. Jäsenvaltiot voivat toimittaa vapaaehtoisesti STCW-yleissopimuksen liitteen II, III ja VII luvun mukaisesti miehistön jäsenille myönnettyjä pätevyystodistuksia koskevia tietoja, kuten

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste, jos saatavilla(*);
 - merenkulkijan nimi(*);
 - merenkulkijan syntymäpäivä;
 - merenkulkijan kansalaisuus;
 - merenkulkijan sukupuoli;
 - pätevyystodistuksen numero(*);
 - toimi/toimet;
 - asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;
 - viimeinen voimassaolopäivä;
 - pätevyystodistuksen tila.
-

LIITE IV

A osa

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(34 artiklassa tarkoitettut)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2008/106/EY
(EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi 2012/35/EU
(EUVL L 343, 14.12.2012, s. 78)

Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivi (EU) 2019/1159
(EUVL L 188, 12.7.2019, s. 94)

Ainoastaan 1 artikla ja liite

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(34 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
2012/35/EU	4 päivä heinäkuuta 2014, lukuun ottamatta 1 artiklan 5 kohtaa 4 päivä tammikuuta 2015, 1 artiklan 5 kohdan osalta
(EU) 2019/1159	2 päivä elokuuta 2021

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2008/106/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan johdanto-osan kappale	2 artiklan johdanto-osan kappale
1 artiklan 1–26 kohta	2 artiklan 1–26 alakohta
1 artiklan 28 kohta	2 artiklan 27 alakohta
1 artiklan 29 kohta	2 artiklan 28 alakohta
1 artiklan 30 kohta	2 artiklan 29 alakohta
1 artiklan 31 kohta	2 artiklan 30 alakohta
1 artiklan 32 kohta	2 artiklan 31 alakohta
1 artiklan 33 kohta	2 artiklan 32 alakohta
1 artiklan 34 kohta	2 artiklan 33 alakohta
1 artiklan 35 kohta	2 artiklan 34 alakohta
1 artiklan 36 kohta	2 artiklan 35 alakohta
1 artiklan 37 kohta	2 artiklan 36 alakohta
1 artiklan 38 kohta	2 artiklan 37 alakohta
1 artiklan 39 kohta	2 artiklan 38 alakohta
1 artiklan 40 kohta	2 artiklan 39 alakohta
1 artiklan 41 kohta	2 artiklan 40 alakohta
1 artiklan 42 kohta	2 artiklan 41 alakohta
1 artiklan 43 kohta	2 artiklan 42 alakohta
1 artiklan 44 kohta	2 artiklan 43 alakohta
1 artiklan 45 kohta	2 artiklan 44 alakohta
1 artiklan 46 kohta	2 artiklan 45 alakohta
2 ja 3 artikla	1 ja 3 artikla

Direktiivi 2008/106/EY	Tämä direktiivi
5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
5 artiklan 3 a kohta	4 artiklan 4 kohta
5 artiklan 4 kohta	4 artiklan 5 kohta
5 artiklan 5 kohta	4 artiklan 6 kohta
5 artiklan 6 kohta	4 artiklan 7 kohta
5 artiklan 7 kohta	4 artiklan 8 kohta
5 artiklan 8 kohta	4 artiklan 9 kohta
5 artiklan 9 kohta	4 artiklan 10 kohta
5 artiklan 10 kohta	4 artiklan 11 kohta
5 artiklan 11 kohta	4 artiklan 12 kohta
5 artiklan 12 kohta	4 artiklan 13 kohta
5 artiklan 13 kohta	4 artiklan 14 kohta
5 a artikla	5 artikla
5 b artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 a kohta	8 artiklan 2 kohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta
7 artiklan 3 a kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 3 b kohta	8 artiklan 6 kohta
7 artiklan 4 kohta	8 artiklan 7 kohta
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla

Direktiivi 2008/106/EY	Tämä direktiivi
12 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
12 artiklan 2 a kohta	13 artiklan 3 kohta
12 artiklan 2 b kohta	13 artiklan 4 kohta
12 artiklan 3 kohta	13 artiklan 5 kohta
12 artiklan 3 a kohta	13 artiklan 6 kohta
12 artiklan 4 kohta	13 artiklan 7 kohta
12 artiklan 5 kohta	13 artiklan 8 kohta
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
18 artikla	19 artikla
19 artikla	20 artikla
20 artikla	21 artikla
21 artikla	22 artikla
22 artikla	23 artikla
23 artikla	24 artikla
24 artikla	25 artikla
25 artikla	26 artikla
25 a artikla	27 artikla
26 artikla	28 artikla
27 artikla	29 artikla
27 a artikla	30 artikla
28 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta

Direktiivi 2008/106/EY	Tämä direktiivi
28 artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause	31 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
28 artiklan 2 kohdan toinen lause	31 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
29 artikla	32 artikla
30 artikla	–
31 artikla	33 artikla
32 artikla	34 artikla
–	35 artikla
34 artikla	36 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite IV
Liite IV	Liite V
Liite V	Liite III